

www.burmeseclassic.com

ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဃာတ
စာအုပ်ပုံနှိပ်

BURMESE
CLASSIC
.COM

www.burmeseclassic.com

စာမူရှင်မြူရက်အမှတ် - ၅၀၀၅၀၁၀၅၀၅
မျက်နှာပုံရှင်မြူရက်အမှတ် - ၅၀၀၀၀၅၀၀၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသစ်လွင် (မြ-၀၉၄၀) (ဂန့်ဂေါ်မြိုင်စာပေ)

အမှတ် (၁၁၃)၊ ရွှေပြည်သာလမ်း။ (၆) ရပ်ကွက်၊ သာဓကတမြို့နယ်။

မျက်နှာပုံပုံနှိပ်သူ

ဦးကျင်ရင် (မြ-၀၅၄၁၇) (ရွှေပြည်သာပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၂၂၅)၊ (၃၂) လမ်း (အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးနိုင်နိုင်အောင် (မြ-၀၆၅၇၀) (ရတနာမင်းပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၁၉၂)၊ (၃၁) လမ်း (အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း

Ma O'. Sar

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (ပထမအကြိမ်)

တန်ဖိုး - ၁၅၀၀ ကျပ်၊ အုပ်စု - ၅၀၀

ဖြန့်ချိသူ

ရွှေမင်းသမီးစာပေ

ရန် - ၀၉ - ၄၃၀၃၃၁၅၂၊ ၀၁ - ၄၀၀၆၇၄

၀၉၃ • ၈၃

မအိုစာ

မရဏစာရွက် / မအိုစာ ။ - ရန်ကုန်။

ဂန့်ဂေါ်မြိုင်စာပေ ၊ ၂၀၁၁ ။

၁၅၃ - စာ ၊ ၁၃ • ၂၁ X ၂၀ • ၈၃ စင်တီ။

(၁) မရဏစာရွက်

မအိုစာ

မရဏစာရွက်

BURMESE
CLASSIC
.com

မအိုစာ

စာတိုက်သေတ္တာအမှတ် (၁၉၇)

ရန်ကုန်မြို့။

အကြံပြုစာ ရေးသားစားဖို့သူ
ဝရိသတ်အားလုံးကို လက်မှတ်ထိုးထားသော
စာအုပ်လက်ဆောင်များ၊
ပြန်လည်စားဖို့လျက်ရှိပါတယ်။

BURMESE
CLASSIC
COM

..Ma O'Sar ကဗျာကဏ္ဍ . .

အလှကြည့်နေတာကိုဘဲ

ဘဝရဲ့အရာများစွာ

ပြည့်စုံတယ်ဆိုပါတော့

အချိန်တိုင်း သတိယပါတယ်လို့လဲ

မညာရဲပါဘူး

ကိုယ့်အတွေးထဲမှာ စိုးမိုးနေတာ

မင်းတစ်ယောက်တည်း ဆိုတာတော့

ယုံကြည်စေချင်တယ်

ချစ်သူဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို

အခုရော....နောင်ရော

အသက်ရှင်နေသမျှကာလတစ်ခုရဲ့

နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိရော

မင်းတစ်ယောက်အထဲအတွက်သာ

ရည်ရွယ်ထားခဲ့တာပါ....

ကိုယ်ကသူ့ကိုသိပ်ချစ်တယ်ဆိုရင်

ကိုယ်ကပေးတဲ့ချစ်ခြင်းတရားတွေဟာ

သူ့အတွက်တော့တန်ဖိုးရှိပြီး

သူ့ဘဝမှာအမြဲ

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုတွေသာ

ဖန်တီးချင်ခဲ့တာပါ....

BURMESE
CLASSIC
.com

‘သံစဉ်ချို့’

ရင်တွင်းစကား စာသားအဖြစ်

ပြောင်းလဲပစ်ရာ

ကဗျာလေးတွေဖြစ်လာတယ်....

ကဗျာမမီ စာမညီလည်း

ဖွဲ့ကလေးနဲ့ရှာရင်းကာရန်

အဖန်ဖန်ညဉ်နက်

အိမ်ပျက်ညတွေစုခဲ့ရပြီ

စိတ်ပျက်စုတွေ ပြုခဲ့ရပြီ....

သို့သော်လည်းလေ သမုဆွေက

ကဗျာတွေ စာတွေ အလင်္ကာတွေသာ

ဘဝအမောပြေ လျော့စေတယ်လို့

စံပယ်ယဉ်လို သင်္ဇင်လို ပန်ဆင်ချင်တယ်

ဆိုပါစို့

ဆက်ကာရေးမယ် ချစ်သူဖတ်ဖို့

မင်းဖတ်ဖို့

‘ရူပါ’

နှင်းမျက်ဝန်းနဲ့ တိုက်ဆိုင်မိတဲ.
 နှင်းတစ်မျက်နှာနဲ့ ရင်ခုန်မိတဲ.
 နှင်းအပြုံးနဲ့ ပျော်ရွှင်ခဲရတဲ.
 နေ့ရက်များစွာကို
 ဟောဒီ ကျရောက်လာတော့မယ်.
 ဆောင်းမနက်ခင်းလေးမှာ
 နှင်းစက်ကလေးများကို ငေးရင်း
 နှင်းတောထဲမှာ လမ်းလျှောက်ရင်း
 စိုစိုစွတ်စွတ် နှင်းမှုန်တွေရဲ့ အောက်မှာ
 ရင်ခုန်ရင်း
 ရင်ခုန်ရင်း
 အရင်လို
 နှင်းမျက်နှာလေးကို မြင်ယောင်နေတယ်...

‘သင်းလေး’

ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်း ပေါ်မှာ
 ရဲတိုက်ကြီး တစ်လုံးရှိတယ်
 သူ့အမည်က သေမင်းရဲတိုက် . .
 လူခြောက်ယောက်ဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ
 အဲဒီရဲတိုက်ကြီးထဲ ရောက်သွားကြတယ် . .
 သူတို့အားလုံး ပြန်လမ်းမဲ့နေတယ် . .
 လျှို့ဝှက်မှုတွေနဲ့ လမ်းပျောက်နေတဲ့
 ရဲတိုက်ကြီးထဲက သူတို့ ဘယ်လို
 ထွက်ပေါက်ရှာမလဲ . . ?

အပိုင်း (၁)

သေမင်းတံခါးဝ ခြေချမိတဲ့နေ့ ...

BURMESE
CLASSIC
.com

သူမ ဆတ်ကနဲ လန့်နိုးလာတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ အကြီးအကျယ်

ထိတ်လန့်သွားတယ်။

“ဟင် . . ငါ . . ငါ . . ဘယ်ရောက်နေတာလဲ၊

ငါ့အိပ်ရာလည်း မဟုတ်ဘူး . .

ဒါ! . . ဒါ ဘယ်နေရာလဲ . . ”

အတွေးနဲ့အတူ သူမဟာ အိပ်ရာပေါ်က ခုန်ဆင်း
လိုက်တယ် . .

ကျယ်ဝန်းလှတဲ့အိပ်ခန်းကြီး . .

ဒါ . . သူမရဲ့ အိမ်မဟုတ်ဘူး . .

ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်မှုနဲ့အတူ သူမဟာ အခန်း ထဲက
ပြေးထွက်လိုက်မိတယ်။

ရှည်လျားလှတဲ့ စင်္ကြံလမ်းမကြီးတစ်ခုပေါ် သူမ
ရောက်သွားတယ်။

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုတွေနဲ့အတူသူမ စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း
ပြေးထွက်သွားတယ်။

ခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုဆီ သူမရောက်သွား ပြန်တယ်။

ခန်းမရဲ့ပတ်ပတ်လည်မှာ ပြတင်းပေါက်တွေ
ရှိတယ်။

အဲ့ဒီ ပြတင်းပေါက်တွေကို မဟော်ဂနီရောင်
တောက်နေတဲ့ ခန်းဆီးစတွေနဲ့ ကာရံထားတယ်။

သူမ . . မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားမိတယ်။

ခန်းဆီးစရဲ့ နောက်မှာဘာပြတင်းပေါက်မှ မရှိဘူး။

နံရံကြီးပဲရှိနေတယ် . .

သူမရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်အားငယ်စိတ်တွေ လှိုက်တက်
လာတယ် . . .

စိတ်ပျက်ခြင်းကြီးစွာနဲ့ သွေးရူးသွေးတန်း
လျှောက်ပြေးခဲ့မိတယ် . .

ဒါ . . ဘယ်နေရာလဲ . .

ထွက်ပေါက် . . ဘယ်မှာလဲ . .

သူမ . . ခန်းမကြီးထဲ ပြေးလွှားရင်း မျက်လုံးတွေ
အရောင်တောက်သွားတယ် . .

မျှော်လင့်ချက်ရှိသေးတယ် . .

သံတံခါးကြီးတစ်ချပ် . .

အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းရင်တော့ ရနိုင်ပါနဲ့။

သူမဟာ ပြတင်းပေါက်ရှိရာ ပြေးသွားပြီး ခန်းဆီးစကို

BURMESE
CLASSIC
.com

ဆွဲဖယ်ပစ်လိုက်တယ်။

သူမ . . အားတက်သရောနဲ့ တံခါးကြီးရဲ့အနီး

ချဉ်းကပ်သွားတယ်။

“ ဒုန်း . . ဒုန်း . . ဒုန်း . .

ဘုန်း . . ဘုန်း ”

“ အပြင်မှာ ဘယ်သူရှိလဲ၊ တံခါးဖွင့်ပေးကြပါ။

ကျွန်မ အိမ်ကြီးထဲ ပိတ်မိနေတယ် . . ”

အသံကုန်အော်ဟစ်ပြီး အကူအညီ တောင်းမိပေမယ့်

အချည်းနှီးဘဲ . .

ဘာတုန်းပြန်မှုမှ မရှိဘူး . .

တံခါးထုနှက်ရလွန်းလို့ လက်တွေယောင်ကိုင်းလာ

ပြီ . .

သူမ . . သွေးပျက်ချင်နေပြီ . .

သံတံခါးကြီးက ဘယ်လောက် ထုထု . .

လှုပ်တောင်မလှုပ်ဘူး . .

“ တံခါးဖွင့်ပေးကြပါ . . ကယ်ကြပါဦး . . ”

သူမရဲ့အော်ဟစ်သံက အိမ်ကြီးထဲ ပဲ့တင်ထပ်သွား
တယ် . .

ခြောက်ခြားစိတ်နဲ့အတူ . . သူမ ခေါင်းတစ်ခုလုံး
များများလည်သွားတယ်။

ပြီးတော့ ...

သူမကြမ်းပြင်ပေါ် ဘုန်းကနဲ လဲကျသွားတယ် . . .

“ အား ”

x x x x x

အပိုင်း (၂)

ရှင်လျက်သေရသူများ

သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေ ဖျပ်ကနဲ ပွင့်လာတယ် . .
သူမပေါ်အုပ်မိုးပြီး စိုက်ကြည့်နေတဲ့ မျက်နှာကြီးတွေ..
“ ရှင် . . ရှင်တို့ ဘာလုပ်တာလဲ၊
ကျွန်မကို ဘာကြောင့် ပိတ်လှောင်ထားရသလဲ . .
လူစိတ်မရှိတဲ့ လူတွေ . . ”

သူမဟာ စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ အသံကုန်
အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

“ နေသာရဲ့လား မိန်းကလေး . .

မင်းပြောတာမှားတယ်၊မင်းကို တို့တစ်တွေချုပ်ထား

တာမဟုတ်ဘူး . . တို့အားလုံး

ဟော့ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ထွက်ပေါက်မဲ့နေတာ . . ”

မုတ်ဆိတ်ဖြူ အဖိုးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ စကား ...

“ ဘာ . . ထွက်ပေါက်မဲ့နေတယ် ဟုတ်လား၊

ဒါ . . ဒါဆို ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ . .

ရှင်တို့ကရောထွက်ပေါက်မရှာဘဲ

ဘာလုပ်နေကြသလဲ ”

“ ဟား . . ဟား ၊ ထွက်ပေါက် . .ဟုတ်လား ၊

ရှာမနေနဲ့ မောရုံပဲရှိမယ် . .

ဘာထွက်ပေါက်မှမရှိလို့ လက်ပိုက်ပြီး

ထိုင်နေကြတာ . . ခင်ဗျားရှာကြည့်စမ်း၊

တွေ့ရင် လည်ဖြတ်ခံမယ် . . ”

ခေတ်ဆန်ဆန် အဝတ်အစားနဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်

ရဲ့ စကား . .

“ ဟာ . . ဒါဆို ၊ ကျွန်မတို့က

ဒီအိမ်ကြီးမှာထိုင်ပြီး သေရမှာလား . .

လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘာရန်ငြိုးကြောင့်

ဒီလိုလုပ်တာလဲ . . ”

သူမ တတိယမြောက် အော်လိုက်မိပြန်တယ်။

သူ့ရှေ့မှာတွေ့ရတာ လူငါးယောက် . .

ယောကျာ်းလေးယောက်နဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်။

သူမအပါအဝင် အားလုံးပေါင်း ခြောက်ယောက်။

လူသားခြောက်ယောက်ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်၊အနာဂတ်

ပျော်ရွှင်မှုအားလုံး ဒီအိမ်ကြီးထဲ အကျဉ်းချခံနေရပြီ။

ဒါ . . ဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ . .

“ မင်္ဂလာပါ ” . . .

ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကြောင့် သူတို့
အားလုံးတစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်လှမ်းကြည့်လိုက်
တယ်။

လူအားလုံး ငြိမ်သက်နေတယ် . .

သူတို့ရဲ့ မျက်လုံးတွေက အသံကို ရှာဖွေမိတယ်။

“သင်တို့အားလုံးကို ရဲတိုက်ကြီးမှ ကြိုဆိုပါတယ်။

သင်တို့သိချင်တာပြောပြမယ်။

သင်တို့ဘယ်ရောက်နေသလဲသိလား။

ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းပေါ်က ...

ရဲတိုက်ကြီးထဲ ရောက်နေတယ်။

သင်တို့ဟာ ရဲတိုက်ကြီးထဲကနေထွက်လို့ရမယ့်။

တံခါးပေါက်ကို ကြိုက်သလို ရှာဖွေနိုင်တယ်..

ဒါပေမယ့် . . အခုကြားနေတဲ့ အသံကိုတော့

ရှာလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။

ဒီလိုပြောလို့သင်တို့ သိပ်အံ့သြသွားသလား။

သင်တို့ကိုအချိန်တိုင်း ..စောင့်ကြည့်နေသူတွေ

ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သင်တို့

ဘယ်တော့မှတွေ့နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး . .

သင်တို့ထဲက တစ်ယောက်သာ

အပြင်ကိုထွက်နိုင်လိမ့်မယ်။

ဘယ်သူထွက်နိုင်မလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့

စောင့်ကြည့်နေမယ်။အိမ်မှာကျန်ရစ်တဲ့

မိသားစုတွေကိုတော့မတမ်းတနဲ့ .

သူတို့ဟာ သင်တို့ သေပြီလို့

သတ်မှတ်လိုက်ကြပြီ။ ခုချိန်မှာ . . သင်တို့ဟာ

သေမင်းရဲတိုက်ကြီးထဲက

အစမ်းသပ်ခံလူတွေဘဲ။သိပ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှား

စရာကောင်းတဲ့ ကစားပွဲတစ်ခုကို။

ပါဝင်ခွင့်ရတယ်လို့ သဘောထားပါ ..

တစ်ယောက်သာ “ သေမင်းရဲတိုက် ”

ထဲကလမ်းလျှောက်ပြန်နိုင်မယ်။

အဲဒီ လူဟာ ဆုငွေ သိန်းတစ်ထောင်တိတိရရှိလိမ့်မယ်။

သင်တို့အားလုံးကို စောင့်ကြည့်နေမယ် . .

လမ်းလျှောက်ပြန်နိုင်မယ့်လူဟာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ။

အားလုံး ကံကောင်းနိုင်ကြပါစေ”

ရှည်လျားစွာပြောပြီး အသံက ပြန်ပျောက်သွားတယ်။

သူတို့အားလုံး ဘာစကားမှ မဆိုမိအောင် ငြိမ်သက်

နေတယ်။

ခြောက်ယောက်စလုံး . . ထိုင်ခုံ အသီးသီးမှာ မျက်နှာ

သေလေးတွေနဲ့ ထိုင်နေကြတယ်။

“အသံက ဘယ်က ထွက်လာတာလဲ။

အသံရှင်က ဘယ်သူလဲ။ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်နေရတာလဲ”

သူမ . . မေးခွန်းတွေကို ဒရစပ် ရေရွတ်လိုက်တယ်။

“ဟုတ်တယ် ..ရန်ငြိုးရန်စမရှိဘဲ

ပိတ်လှောင်ခံနေရတယ်။

လုံးဝမကျေနပ်ဘူး။ တောက်”

လို့လက်သီးလက်မောင်းတန်းရင်း ထောက်ခံတယ်။

မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက သူတို့ကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း

“ဆူညံမှုတွေ မလုပ်ဘဲ ခေါင်းအေးအေးနဲ့

စဉ်း စားရအောင် . . မင်းတို့ပါးစပ်တွေ ပိတ်ထားကြ”

လို့အေးဆေးတဲ့ လေသံနဲ့ပြောလာတယ်။

မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီးရဲ့ စကားကို လူတစ်ယောက်က

ထပြီး . .

“သူတို့ပြောတာမှန်တယ်ဗျ။

ကျုပ်တို့ကိုအကြောင်းမဲ့ ပိတ်လှောင်ထားတယ်။

ဒါဟာ မသေခင် ကမြေကြီးထဲရောက်နေသလိုဘဲ။

သိပ်ခံရခက်တယ်။

ခုနက ပြောသွားတာ ခင်ဗျား မကြားဘူးလား။

ဒီထဲက တစ်ယောက်ဘဲ ထွက်နိုင်မယ်တဲ့။

ကျုပ်တို့ကို ဘယ်သူက လာသတ်မှာမို့ . .

တစ်ယောက်ဘဲ ရှင်ရမ္မာလဲ၊လုံးဝ အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး”

လို့မကျေမနပ် ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ထိုလူရဲ့ စကားကို နှုတ်ခမ်းနီနီရဲရဲနဲ့ အမျိုးသမီး

ကဝင်ပြီး . .

“ အကောင်းဆုံးကတော့ ငြိမ်နေဖို့ဘဲ၊

အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရုံကလွဲပြီး

ဘာမှ ထူးမလာနိုင်ဘူး ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

သူမရဲ့ စကားကို မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက . .

“ ဟုတ်တယ် . . ကျုပ်တို့ စောင့်ကြည့်ရမယ်၊

ဒါပေမယ့် . . အားလုံး စည်းလုံးဖို့တော့လိုတယ် ”

လို့ထောက်ခံလိုက်တယ်။

သူတို့ အားလုံး တဒဂံ ငြိမ်သက်သွားတယ်။

အတန်ကြာမှ . .

“ တစ်ယောက်ဘဲ အသက်ရှင်မယ်၊

အဲဒီလူ အသက်ရှင်ဖို့ ကျန်ငါးယောက်က

ငိုရမှာလား၊ သေရ မှာလား . . ”

အိမ်ကြီးကို နောက်ဆုံးရောက်တဲ့ မိန်းကလေးရဲ့

စကား . .

“ ကျုပ်ကတော့ သေဖို့အတွက်

ထိုင်မစောင့်ချင်ဘူး . . ထွက်လမ်းကို

ကျိုးစားရှာချင်တယ် . .

ကျုပ်ပြောတာ လက်ခံတဲ့လူ ကျုပ်နဲ့ပူးပေါင်းပါ၊

ထွက်ပေါက်ရှာကြမယ် . . ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့စကား

ကြောင့် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးဟာ မျက်နှာပျက်သွားတယ်။

“ သွေးခွဲမယ့်စကား မပြောနဲ့စမ်း ၊

ဒီအချိန်ဟာအားလုံး တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းရှိတာ

အကောင်းဆုံးဘဲ ”

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးရဲ့ စကားကို ခေတ်ဆန်ဆန်

လူငယ်က . .

“ဟိုလူပြောတာမှန်တယ် . .

ကျုပ်တို့ လမ်းစ ရှာရမယ် . . ”

လို့ ထောက်ခံလိုက်တယ်။

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့လူဟာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကို

လှောင်သလို ကြည့်ရင်း . . ။

“တွေ့တယ်မဟုတ်လား . . အဖိုးကြီး ၊

ဒါဟာ လူငယ်တွေနဲ့ လူကြီးတွေရဲ့

ကွာခြားချက်ဘဲဗျ။

ကျုပ်ဘက်က ထောက်ခံတဲ့လူရှိနေပြီ . .

ကျုပ်တို့ လမ်းစ ရှာဖွေရေး အစီအစဉ် စရမယ်၊

ဟိုမှာတွေ့လား . . သံတံခါးကြီးရှိတယ် . .

ထိုင်နေမယ့်အစား တံခါးကို ကြိုးစားဖွင့်ရင်

မကောင်းဘူးလား . . ၊ ကြာတယ်ဗျာ၊

ထောက်ခံတဲ့လူ ကျုပ်နောက်က လိုက်နဲ့ . . ”

လို့ ပြောပြီး ထသွားတယ်။

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးဟာ ထိုလူရဲ့ ကျောပြင်ကိုကြည့်

ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်တယ်။

ထိုလူ့နောက်ကို အားလုံး လိုက်သွားကြတယ်။

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး တစ်ယောက်သာ ငြိမ်သက်စွာ

ထိုင်နေတယ်။

x x x x x

သံတံခါးကြီးကို ဖွင့်နိုင်ပါ့မလား ...

အပိုင်း (၃)

ရိုက်ချိုးပစ်ပြီး ပျဉ်ပြားကြီးနဲ့.

တံခါးကို ဆောင့်ဖွင့်ရမယ်ဗျို့ . . ”

ခေတ်ဆန်ဆန် လူငယ်ရဲ့ စကား . . .

“ အိုကေ . . မင်းပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ် . .

လာကြ . . တို့တွေ စားပွဲရဲ့ ခြေထောက်တွေကို

ရိုက်ချိုးကြမယ် . . ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့လူကပြောရင်း စားပွဲရှိရာ

လျှောက်သွားတယ် . .

လူငါးယောက်ဟာ စားပွဲရှည်ကြီးရဲ့ ခြေထောက်

တွေကို နည်းမျိုးစုံသုံးပြီး ရိုက်ချိုးကြတယ်။

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကတော့ သူတို့ လုပ်ရပ်ကို

ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေတယ်။

အတန်ကြာတော့ . . စားပွဲကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ

ကျိုးထွက်သွားတယ်။

လူငါးယောက်ဟာ ပျဉ်ပြားကြီးကို မကြတယ်။

“ ကြံစမ်း . . သံတံခါးကြီးကို

ဘယ်လိုဖွင့်ရင် ကောင်းမလဲ . . ၊

ဟာ . . ခင်ဗျားတို့ ကြောင်ကြည့်မနေနဲ့၊

စဉ်းစားကြအုံး . . ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့လူက ခါးထောက်ရပ်ရင်း

ငေါက်လိုက်တယ်။

“ ကျုပ် အကြံရပြီ . . ဟိုမှာရှိတဲ့

စားပွဲကြီးကို အသုံးချရမယ် . . သူ့ရဲ့ခြေထောက်ကို

သံတံခါးရှိရာ အရှိန်နဲ့ ပြေးဆောင့်တယ်။

ဒုန်း . . ဒိုင်သံတွေအိမ်ကြီးထဲ မြည်ဟီးနေတယ်။

လူငါးယောက်ဟာ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေမယ့်

သံတံခါးကြီးက လှုပ်တောင် မလှုပ်ဘူး။

အတန်ကြာအောင် ထုနှက်ပြီးတော့ အားလုံး

လက်ပန်းကျလာတယ်။

သူတို့အားလုံး ချွေးဒီးဒီးကျပြီး လက်အံသေလာပြီ။

ဒါကြောင့် . . ပျဉ်ပြားကြီးကို “ဇုန်း” ကနဲ လွှတ်ချပြီး

ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်လိုက်ကြတယ်။

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးဟာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိမ့်ရင်း

တီးတိုးရေရွတ်လိုက်တယ် . .

“အတော်မှိုက်မဲတဲ့ လူတွေ . .

ဒါကြောင့် လောကမှာ လူညံ့တွေ ရှိနေတာ . . ”

x x x x x x

လူငါးယောက် တာဆက်လုပ်မလဲ . . ?

အပိုင်း (၄)

အမှောင်ထဲ လမ်းရှာခြင်း . . .

လူခြောက်ယောက် . . အိမ်ကြီးထဲ လှည့်လည်
ကြည့်ကြတယ်။

အိမ်ကြီးက နှစ်ထပ်ရှိပြီး၊ အခန်းဖွဲ့တွေ
သိပ်များတယ်။

အခန်းတိုင်းမှာ ကုတင်၊ စားပွဲ တစ်လုံးစီရှိပြီး၊
ပန်းချီကားချပ်ကြီးတွေ ချိပ်ဆွဲထားတယ်။

ကျယ်ဝန်းလှတဲ့ ရဲတိုက်ကြီး . .

ဝက်ဘာထဲလမ်းလျှောက်ရသလို အခန်းဖွဲ့တွေက
ရှုပ်ထွေးလွန်းလှတယ်။

သူတို့ လှည့်လည်ကြည့်ရင်း တစ်နေရာရောက်တော့

“ဟာ မျက်နှာကျက်ကို ကြည့်စမ်း၊

ဒါဟာ လူဝင်လိုရတဲ့ အပေါက်ဘဲ ၊

ကံကောင်းပြီဟေ့ ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့ လူက အမိုးကိုမော့ကြည့် ရင်း

အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

ကျန်လူတွေကပါ လိုက်ကြည့်ကြတယ်။

မီးကြိုးတွေ ပြုပြင်ရန်အတွက် အလွယ်တကူ ဝင်နိုင်

အောင်အရှင်တပ်ထားတဲ့ မျက်နှာကျက်ပြား . .

“အပေါက်ရှိတာ ဟုတ်ပါပြီ ၊

အမိုးက အမြင့် ကြီးဘဲ၊ ဘယ်လိုတက်မလဲ . . ”

အိမ်ကြီးထဲကို နောက်ဆုံးရောက်လာတဲ့ မိန်းက

လေးရဲ့ စကား ...

“လွယ်ပါတယ် . . ငါတို့တစ်ယောက်ပေါ်

တစ်ယောက်ဆင့်ပြီး တက်ရင် ရတာဘဲ ၊

ကဲ . . ကြိုးစားလိုက်ရအောင် . . ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့လူက ပြောရင်း ကျန်တစ်

ယောက်ကို သူ့ ပုခုံးပေါ် တက်ခိုင်းတယ်။

ထိုလူရဲ့ အပေါ်ကိုတော့ ခေတ်ဆန်တဲ့ ကောင်လေးကို

တက်ခိုင်းပြန်တယ်။

သူတို့ သုံးယောက်ဆင့်လိုက်တဲ့အခါ မျက်နှာ

ကျက်ပြားဆီ ရောက်သွားတယ်။

ခေတ်ဆန်ဆန်ကောင်လေးဟာ မျက်နှာကျက်ပြား ကို

ကြိုးစားခွဲတယ်။

ဒါပေမယ့် . . လုံးဝခွဲလို မရဘူး . .

မျက်နှာကျက်ပြားက သိပ်ကျပ်နေတယ်။

လူနှစ်ယောက်ကို ပုခုံးပေါ်သမ်းထားရတဲ့ မျက်နှာ

ပေါက်ဆိုးတဲ့ လူက . .

“ မရသေးဘူးလားကွ . . အောက်ကလူ

သေတော့မယ်၊ မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ . . ”

လို့ မျက်နှာကြီး ရှုံ့တွရင်းညဉ်းညူလိုက်တယ်။

“ မရဘူးဗျ . . မျက်နှာကျက်က

ကျပ်နေတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ . . ”

လူငယ်ရဲ့စကားကြောင့် နှုတ်ခမ်းနီနီရဲရဲနဲ့ မိန်းမက

“ နေဦး . . ဟိုဖက်အခန်းထောင့်မှာ

သံတုတ် တစ်ချောင်းတွေ့တယ်၊

ယူပေးမယ် . . ခဏစောင့် . . ”

လို့ ပြောရင်း ပြေးထွက်သွားတယ် . . ။

ခဏကြာတော့ သူ့မဟာ သံတုတ်ကိုင်ရင်းပြန်

ရောက်လာတယ်။

သံတုတ်ကို လူငယ်ထံ ပစ်ပေးလိုက်တယ်။

လူငယ်က လက်ကို အားကုန်လွှဲပြီး ရိုက်ချလိုက်တယ်။

“ ခွမ်း ” . . ကနဲ

အသံနဲ့ မျက်နှာကျက်ပြားကွဲသွားတယ်။

အသံကြောင့် မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့ လူကအားတက်

သရောသံနဲ့ . .

“ ဟေ့ကောင် . . ထွက်ပေါက်

ရှိတယ်မဟုတ်လား . . ”

လို့ အလျင်စလို မေးလိုက်တယ်။

လူငယ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် အမူအယာနဲ့ . . .

“ မျက်နှာကျက်တော့ ကွဲသွားပြီ ၊

ဒါပေမယ့် ဘာထွက် ပေါက်မှ မရှိဘူး၊

အုတ်သားပြင်ကြီးဘဲ ရှိတယ်ဗျို့။ ”

လို့ လှမ်းအော်လိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့ လူဟာ

ဟန်ချက်ပျက်သွားတယ် . . ။

“ ဝုန်း ” . . . ကနဲ

အသံနဲ့အတူ သူ့ပုခုံးပေါ်မှာရပ်နေတဲ့ နှစ်ယောက်ပါ

ပြုတ်ကျကုန်တယ်။

တစ်ယောက် တစ်ပေါက် အော်ဟစ် ညည်းညူသံနဲ့အတူ

ပွက်လောရိုက်ကုန်တယ် . . ။

လူခြောက်ယောက်ဟာ စိတ်ပျက်စွာနဲ့ ဧည့်ခန်း

ဘက်လျှောက်ခဲ့ကြတယ် . . ။

အားလုံးရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ စိတ်ပျက်ခြင်းတွေ

အစပြုနေပြီ။

အမှောင်ထဲ လမ်းစရှာမိတဲ့ လူတွေ . . ။

x x x x x x

လူခြောက်ယောက်ရဲ့ ကံကြမ္မာ
ဘာဆက်ဖြစ်မလဲ . .

အပိုင်း (၅)

သေမိန့်ကျခံရသူများ . . .

“ ဒီအတိုင်းဆို အိမ်ပြန်ဖို့ လမ်းမမြင်ဘူး၊

သေသာ သေလိုက်ချင်တယ် . .

ဟူး . . ”

ခေတ်ဆန်ဆန်လူငယ်က ခုံပေါ်ထိုင်ချရင်း

ညည်းညူလိုက်တယ် . .

“မင်းတို့ကို ငါပြောသားဘဲ . .

ငြိမ်နေတာ အကောင်းဆုံးဆိုတာ . .

တို့တွေဟာ အစမ်းသပ်ခံ လူသားတွေ၊

စမ်းသပ်ခန်းထဲက ကြွက်စုတ်တွေလိုဖြစ်နေတာ၊

တစ်ယောက်ဘဲအသက်ရှင်မယ်၊

ငါးယောက်က သေရမယ် . .

ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ သတ်မှတ်ချက် ၊

လူငါးယောက်ရဲ့ သေမိန့်ကျခြင်းဘဲ၊

ဒီတော့ ငါတို့တွေ အန္တရာယ်ရှိနေပြီ၊

သတိနဲ့ နေရမယ် . . ”

မှတ်ဆိတ်ဖြူရဲ့ စကားကြောင့် မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့

လူက . .

“အသက်ရှင်တဲ့ လူက

ဆုငွေ သိန်းတစ်ထောင်ရမယ် . .

ဒါကိုဘဲ တွေးကြည့်ရင်တော့၊

ပျော်ဖို့ ကောင်းသလိုဘဲ . .

ကျုပ်က လူပျိုဗျ . . မိန်းမယူဖို့

ငွေစုနေတာ . . သိန်းတစ်ထောင်ရရင်

အိမ်ပြန်ပြီး ... မိန်းမ တောင်းရုံဘဲဗျို့ . . ”

လို့ ပြောချလိုက်တဲ့အခါ ကျန်တစ်ယောက်က ..

“ဘာကွ . .

မင်းက သိန်းတစ်ထောင်ရမယ်ဆိုတော့ . .

ငါတို့ သေမယ်လို့ ပြောတာလား၊

နမိတ်မရှိတာ မပြောနဲ့၊

ပါးစပ်ပိတ်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်နေ ၊

ငါ ဆွဲထိုး မိမယ် . . ”

လို့ဒေါသတကြီး ကြုံးဝါးလိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ . . .

“မင်္ဂလာပါ . .

နေ့လည်စာ သုံးဆောင်ဖို့

အချိန်ကျရောက်ပါပြီ . . သင်တို့အားလုံး
ကံကောင်းနိုင်ကြပါစေ . . ”
ဘယ်ကလာမှန်းမသိတဲ့ အသံကြီး . .
အသံကြောင့် သူတို့အားလုံး ငြိမ်သက်သွားတယ်။
“ ကောင်းတယ်ဗျာ . .
နေ့လည်စာ စားဖို့ အချိန်ဆိုတော့၊
နေ့ခင်းဘက်ပေါ့ . .
နေ့မှန်း ညမှန်းမသိ ဘဲ၊
လျှပ်စစ်မီးတွေ အချိန်ပြည့်
လင်းထိန်နေတဲ့ ရဲတိုက်ကြီးထဲ နေရတာ . .
ဟဲ . . ဟဲ ...
ဖြေပြီးတွေးကြည့်ရင် နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ၊
တော်သေးတာပေါ့ဗျာ . .
အိမ်ကြီးထဲ ကြွက်စုတ်လို
ပိတ်လှောင်ခံရပေမယ့် . .

အစာကျွေးဖော် ရသေးတာ . . ”
လူငယ်ရဲ့ စကားသံက တိတ်ဆိတ်မှုကို
ဖြိုခွင်းလိုက်တယ် . .
အားလုံးရဲ့ အကြည့်တွေက ခန်းမကြီးရဲ့ ဒေါင့်မှာ
ရှိတဲ့ စားပွဲရှည်ကြီးဆီ ရောက်သွားတယ်။
သူတို့အားလုံး မြန်ဆန်တဲ့ခြေလှမ်းနဲ့ အပြေး
တပိုင်းလျှောက်သွားကြတယ်။
စားပွဲနားရောက်တော့ သူတို့အားလုံး မျက်လုံးပြူး
သွားရတယ်။
ပေါင်မုန့်ခြောက်ချပ်နဲ့ ၊ ကြက်ကြော် ခြောက်တုံး။
“ ဟာ ... ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်နဲ့
ကြက်ကြော်တစ်တုံး စားရလို့
ဘယ်လို ဗိုက်ပြည့်မလဲ . .
စိတ်ညစ်လိုက်တာ”
“ တို့တွေ ရှိနေ့လျက် . . ဒါတွေ

ဘယ်လို ရောက် လာတာလဲ . . ”

ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ တို့မသိတဲ့

အပေါက်တော့ ရှိတာ သေချာပြီ . . ”

“ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် . . စားရမှာဘဲ . .

ဒါမှမစားရင် ငတ်သေဖို့ပဲ ရှိတယ် . . ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်သံတွေ ညံ့စီးသွားတယ်။

ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကြောင့် သူတို့ဟာ စားစရာကို

အလုအယက် စားကြတယ်။

မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကတော့ ဘုရားကို အာရုံပြုဟန်

ဖြုပြီး၊ ဝေစုကို ငြိမ်သက်စွာ စားသောက်တယ်။

“ သူတို့ . . ကျုပ်တို့ကို

အစာထဲ အဆိပ်ခတ်ရင်

ဘယ်လို လုပ်မလဲ . . ”

ပလုပ်ပလောင်းသံကြီးနဲ့ ပြောလိုက်တဲ့ လူငယ်ရဲ့

စကား . .

“ အဆိပ်ခတ်ရင် နင်သေတာအရင်ဘဲ၊

စားလို့ အရိုးကျန်မှ စိုးနေတယ် . . ”

နှုတ်ခမ်းနီရဲရဲနဲ့ မိန်းမရဲ့စကား . .

“ တို့ကို တကူးတကခေါ်ပြီးတော့

သိန်းတစ်ထောင် ပေးချင်နေတာ၊

ဘယ်လိုလုပ် အဆိပ်ခတ်မလဲကွ၊

မင်းအတွေး ခေါင်လွန်းတယ် . . . ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့ လူရဲ့စကားကို ကျန်လူက

“ အလာကားပေးမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊

ငါးယောက်သေရမှာ ထည့်ပြော၊

ကျုပ်တော့ . . လူငါးယောက်နဲ့

လဲပြီးမှရမယ့် ငွေကို

သိန်းတစ်သောင်းပေးတောင် မလိုချင်ဘူး . .

ဒီနေရာက လွတ်ရင်တော်ပြီ . . ”

လို့ စားသောက်ရင်း ဝင်ပြောလိုက်တယ်။

သူတို့အားလုံး စကားတပြောပြောနဲ့ မလောက်မငှ
ဝေစုကို စားသောက်ကြတယ် . . ။

မနက်ဖြန်မှာ ဘာဆက်ဖြစ်မလဲ . . မသိပေမယ့်၊

ခုချိန်ထိတော့အားလုံး အသက်ရှင်ကြတုန်းပါဘဲ။

x x x x x x x

သူတို့ကို ကြိုးကိုင်ထားတာ
ဘယ်သူလဲ . .

အပိုင်း (၆)

မသေခင်မိတ်ဆွေဖွဲ့. . . .

စားသောက်ပြီးတဲ့အခါ သူတို့အားလုံး ဧည့်ခန်းဆီ
ပြန်လာကြတယ်။

“ ကျုပ်တို့ ခုချိန်ထိ . .

တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်မသိသေးဘူး၊

ကျုပ်ကဘဲပြေး မိတ်ဆက်ပါရစေ . .
 ကျုပ်က ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အရ
 လူတွေကို မေတ္တာဖြန့်ပေးရတဲ့
 ဖာသာ တစ်ယောက်ပါ
 ကျုပ်က ဘုရားကျောင်းမှာနေတယ် . .
 ကျုပ်ရဲ့ဝါသနာက ...
 ရှားပါးဆေးမြစ်တွေကို
 တောထဲရှာဖွေရတာဘဲ၊
 ကျုပ်ရဲ့ဘုရားကျောင်းက ...
 တောမြို့လေးတစ်မြို့မှာရှိတယ်၊
 ကျုပ်ဟာ အချိန်အားတာနဲ့
 တောထဲမှာ ဆေးမြစ်ရှာလေ့ရှိတယ်၊
 တစ်ရက် ကျုပ်ဆေးမြစ်ရှာရင်း ၊
 ခေါင်းထဲ မိုက်ကနဲ ဖြစ်သွားတယ် . .
 အဲ့ . . ကျုပ် ဒီလိုမဖြစ်ခင်

သိပ်မွေးတဲ့ ရနံ့တစ်မျိုး ရှူမိတာ သတိရတယ်၊
 ကျုပ် သတိရလာတော့ ဟော့ဒီ
 ရဲတိုက်ကြီးထဲ ရောက်နေပြီ . . ”
 မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးရဲ့ စကားဆုံးတဲ့အခါ ကျန်တစ်
 ယောက်က . .
 “ ကျုပ်နာမည်က ဂျွန် . .
 ဟော့ဒါက ကျုပ်မိန်းမ စင်ဒီ . .
 ကျုပ်တို့က ညားတာ မကြာသေးဘူး၊
 မင်္ဂလာဆောင်ပြီးတော့
 ပင်လယ်ကမ်းခြေမြို့လေးကို
 ဟန်းနီးမွန်း ထွက်ခဲ့တယ်၊
 တောင်တက်လမ်း တစ်ခုအရောက်
 ကျုပ်တို့ကား ဘရိတ်ပေါက်သွားတယ်၊
 ကားက ချောက်ထဲ ထိုးကျသွားတယ် . .
 အဲ့ဒါ နောက် ဆုံးဘဲ . . .

ချောက်ထဲကနေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ၊

ဟော့ဒီရဲတိုက်ကြီးထဲ ရောက်သလဲဆိုတာ

မသိဘူး ၊ မင်းရော မှတ်မိလား စင်ဒီ . . ”

လို့ပြောရင်း နှုတ်ခမ်းနီရဲရဲနဲ့ မိန်းမကိုလှမ်းမေးတယ်။

သူမက စကားမပြန်ဘဲ ပုခုံးကို တွန့်ပြတယ်။

“ ကျုပ်နာမည်က ဒေးဗစ် ၊

ကျုပ်က အလုပ်အကိုင်မရှိဘူး

ယောင်ခြောက်ဆယ်တစ်ယောက် ၊

ကျုပ်အဖေက သူဌေးဗျ ၊

အဖေ့ကို မှီပြီး ထိုင်စားရုံဘဲ ၊

တစ်ရက် . . ကျုပ်အကျီဆိုင်မှာ

အဝတ်ဝယ်တယ် ၊ ပြီးတော့ . .

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အရက်ဝိုင်းဖွဲ့တယ် ၊

ညဉ့်နက်တော့ အမူးလွန်ပြီး အိမ်အပြန်၊

ဓာတ်တိုင်ကိုမှီရင်း အိပ်ပျော်သွားတယ် . .

အဲ ကျုပ်နိုးလာတော့ . . ဟော့ဒီ

ရဲတိုက်ကြီးထဲ ရောက်နေပြီ . . ”

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတဲ့ လူရဲ့ စကားဆုံးတဲ့အခါ

“ ကျွန်တော့်နာမည် ဂျိုး....

အလုပ်အကိုင်မရှိဘူး

ကျောင်းတက်ဆဲဘဲ ၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့

လေ့လာရေး ခရီးထွက်ခဲ့တယ် . .

တောင်ပေါ်တစ်နေရာကိုပေါ့ ၊

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ဟာ

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လူကွဲသွားတယ်၊

သူတို့ကိုလိုက်ရှာရင်း

စမ်းချောင်းကရေတောင် ခပ်သောက်ခဲ့ရသေးတယ် ၊

ပြီးတော့ အိပ်ပျော်သလား ၊

မေ့သလားတော့ မပြောတတ်ဘူး ၊

ဒီအိမ်ကြီးထဲရောက်နေပြီ ”

လူငယ်ရဲ့စကားပြီးတဲ့အခါ ဖာသာက . .

“ ကဲ . . ဒီနေရာကို

နောက်ဆုံးရောက်လာတဲ့ မိန်းကလေး ၊

မင်းကရော ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့သလဲ . . ”

လို့ လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

“ ကျွန်မက စာရေးဆရာမ တစ်ယောက်ပါ။

မေ လို့ ခေါ်တယ် . .

ကျွန်မအကြောင်းက ဘာမှ မထူးဘူး။

ကျွန်မ အိမ်က အိပ်ခန်းထဲမှာ အိပ်ပျော်သွားတယ် ၊

အိပ်ရာကလန့်နှိုးလာတော့

ဒီနေရာ ရောက်နေပြီ . . ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ဖာသာက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ် နားထောင်ရင်း

“ အားလုံးကတော့

ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ဒီနေရာရောက်ခဲ့ပြီ ၊

ကျုပ်တို့ ဒီနေရာက

လွန်မြောက်အောင် လုပ်ရမယ် . . ၊

ဒါပေမယ့် . . အချိန်ယူရမယ် . . ၊

ဉာဏ်ကို လွှာသုံးရမယ် . . ၊

ဉာဏ်မသုံးဘဲ လျှောက် လုပ်ရင်တော့

အချိန်ကုန်ပြီး ၊ လူပင်ပန်းရုံဘဲရှိမယ် ၊

ကျုပ်တို့ရဲ့ အသက်က စည်းလုံးမှုဘဲ ၊

ကျုပ်တို့ သွေးမကွဲရင် သူတို့ ဘယ်လိုသတ်မလဲ ၊

ဒါကြောင့် . . အားလုံး

သွေးမကွဲဘဲ ဉာဏ်ကို အသုံးချရမယ် . . ”

လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ ဂျိုးက . .

“ ပင်ပန်းပါတယ် ဖာသာကြီးရာ ၊

အချိန်တန် စားစရာရှိတယ် . .

အိပ်စရာရှိတယ် . . ၊

ဘယ်လောက် ဖိမ်ကျသလဲ . . ၊

ကျွန်တော်တော့ တွေးကြည့်ရင်

အိမ်ပြန်ရမှာတောင် ကြောက်တယ် . . .

ဒီမှာက အမေလဲ မဆူဘူး ၊

စာလည်းမကျက်ရဘူး ၊ အေးဆေးဘဲ . . . ”

ဒေးဗစ်က ဂျိုးရဲ့ နားရွက်ကို ဆွဲလိမ်လိုက်ရင်း၊

“ ခွေးကောင် . .

သောက်ပျင်းထူမနေနဲ့ . ၊

ဒါပျော်ပွဲစားထွက်နေတာမဟုတ်ဘူး ၊

တစ်ယောက်ဘဲ အသက်ရှင်မယ်ဆိုတာ

မေ့မနေနဲ့ မင်းတော့

သရိုင်းကုန်းရောက်တော့မယ် . . . ”

လို့ ငေါက်လိုက်တယ်။

ဂျိုးက ရယ်ကျဲကျဲ အမူအရာနဲ့ . .

“ သေတော့ ဘာဖြစ်လဲဗျာ . . ၊

ဟော့ဒီမှာ ဖာသာကြီးလဲ အသင့်ရှိတယ် . . ၊

ခင်ဗျားကြီးသေရင်လည်း

သူကဘုရားစာ ရွတ်ပေးလိမ့်မယ် . . . ”

လို့ ပြောတဲ့အခါ ဒေးဗစ်ဟာဒေါသထွက်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ဒေးဗစ်ကို နားရင်းအုပ်ဖို့ ပြင်လိုက်တယ်။

ဒီအခါ ဖာသာကြီးက . .

“ ကဲ . . ကဲ ၊

တော်ကြပါတော့ . .

ခုချိန်က စပြီး ကျုပ်တို့ တစ်စုတစ်ဝေးထဲ

အိပ်ရမယ် ... အိပ်ခန်းထဲ မအိပ်ရဘူး၊

ဒါဟာ လုံခြုံရေးရဲ့ အဓိကဘဲ . . . ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ ဒါတော့ . . မဖြစ်ဘူး . . ဖာသာ ၊

ကျွန်မ ယောက်ျားတွေနဲ့ ရောမအိပ်နိုင်ဘူး ၊

တစ်ယောက်ထဲ အိပ်ချင်တယ် . . . ”

မေ့ကထပြီး ပြောလိုက်တဲ့ စကား . .

“ အမယ်လေး . . စာရေးဆရာမရယ် ၊

အသက် ကိုဖက်နဲ့ ထုပ်သလို

ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာတောင်

မိမိ ကြောင်နေပြန်ပြီ၊

စကားမစပ်ပြောရအုံးမယ် . .

ကျုပ်လည်း လူပျိုဗျ....

ဟဲ . . ဟဲ ... ခင်ဗျားကို

ယင်ဖိုမသန်းအောင် စောင့်ရှောက်ပေးပါ့မယ် . . ”

ဒေးဗစ်ရဲ့ ရိသဲ့သဲ့ စကားကြောင့် မေဟာမကျေမနပ်

ဖြစ်သွားတယ်။

“ တဏှာရှုးကြီး . . ယင်ဖိုထက် . .

လူပျိုက ကြောက်ဖို့ကောင်းတာ

ရှင်မသိဘူးလား . . ”

ဒေးဗစ်က မေ့ကို ဘာလုပ်မလဲ . .

အပိုင်း (၇)

ခေါ်သံကြားတဲ့ ည ...

အိမ်ကြီးတစ်ခုလုံး မှောင်မည်းနေတယ် . . ။

လူငယ်လေး ဂျိုးတစ်ယောက် အိမ်ကြီးရဲ့

အပေါ်ထပ်မှာ စမ်းတဝါးဝါးသွားရင်း အခန်းကြီး

တစ်ခုထဲ ရောက်သွားတယ် . . ။

အခန်းဝမှာ တောင့်တောင့်ကြီးရပ်မိတဲ့သူ့ခြေထောက်

တွေက လုံးဝ လှုပ်လို့မရဘူး . .

နံရံကို စမ်းပြီး မီးခလုပ်ရှာမိပေမယ့် လုံးဝမတွေ့

ရဘူး။

သူ အကြီးအကျယ်ထိတ်လန့်နေပြီ . .

တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသလို ခံစားရပြီးချွေးပျံ

လာတယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ အခန်းတံခါးကြီးက

“ ဂျိမ်း ” ကနဲ

ပိတ်သွားတယ် . . ။

သူ့ရင်တွေ “ ဒိန်း ” ကနဲ

ခုန်သွားတယ်။

တံခါးကြီးပိတ်သွားပြီ . .

အပြင်ဘယ်လို ထွက်မလဲ . .

“ လာခဲ့စမ်း . . ရှေ့တိုးခဲ့စမ်း . . ”

အသံဆိုကြီး တစ်သံ . .

ဘယ်က ထွက်လာမှန်းမသိဘူး . .

လိုဏ်ခေါင်းထဲမှာ အော်ဟစ်သလို ပဲ့တင်ထပ်

နေတယ် . . ။

အသံကြီးက အဆက်မပြတ် ကြားနေရတယ် ။

တဖြည်းဖြည်း သူ့မျက်နှာနား ရောက်သလို

ခံစားလိုက်ရတယ် . . ။

ဂျိုးဟာ ရှိသမျှ အားကို စုစည်းလိုက်တယ် ။

ပြီးတော့ “ အား ” ကနဲ ငယ်သံပါအောင် အော်

ဟစ်လိုက်တယ် . . ။

“ မလာနဲ့ . . မလာနဲ့ . . သွားစမ်း ”

ဗလုံးဗထွေး အော်ဟစ်သံနဲ့ ဂျိုးတစ်ယောက်

ရုန်းကန်နေတယ်။

လူအားလုံး ဂျိုးကိုကြည့်ရင်း ကြောင်အမ်းကုန်တယ်။

“ ဟေ့ကောင် . . ထစမ်း . . ”

ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ဒေးဗစ်က ဂျိုးရဲ့ ပုခုံးကို ပုတ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

“အသံတွေ . . အသံတွေ . .

ခေါ်နေပြီ . . ကြောက်တယ် . .

ကြောက်တယ် . .”

ဂျိုးက ဒေးဗစ်ရဲ့ အင်္ကျီစကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း သွေးရူး
သွေးတန်း ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ဂျိုးရဲ့ အသံကြောင့် အားလုံး မျက်နှာပျက်သွားတယ်။

“ဟေ့ကောင် . . မျက်လုံးဖွင့်စမ်း ၊

ပိုးဆိုးပက်စက် သေနေအောင် အိပ်ပြီး၊

ဘာတွေအော်နေတာလဲ ၊

သိပ်ညစ်ပတ်တဲ့ကောင် ၊

မင်းအောက်ကို ငုံ့ကြည့်စမ်း ၊

သေးတွေပေါက်ချတယ် . . ”

ဒေးဗစ်ရဲ့ အသံကြောင့် ဂျိုးတစ်ယောက် မျက်လုံး

မရေစာရွက်

၆၉

ဖွင့်လာတယ်။

သူ့အောက်ကို ပြန်ငုံ့ကြည့်တော့ သေးတွေရွဲနှစ်
နေပြီ . .

ကြောက်စိတ်ပျောက်ပြီး ရှက်စိတ်မွန်ထူသွားတယ်။
ဒါကြောင့် ကမန်းကတန်းထပြီး ရေချိုးခန်းဘက်ပြေး
ထွက်သွားတယ် . .

စင်ဒီက ဂျွန်ရဲ့ ပုခုံးကို မှီနဲ့လိုက်ရင်း . .

“ယောကျာ်း . . ကျွန်မ အိပ်ချင်ပြီ ၊

ချောသိပ် စမ်းပါ . . ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

“ဒီမိန်းမ . . ဘာဖြစ်နေတာလဲ ၊

အန္တရယ်ကြား ထဲမှာတောင်

အချောခံချင်နေတယ် . .

မင်းကိုယ်မင်း ဟန်းနီးမွန်းထွက်လာတယ်

မှတ်သလား . . ၊ အိပ်စရာရှိတာ အိပ်စမ်းပါ . . ”

ဒေးဗစ်ရဲ့ ငေါက်လိုက်တဲ့ အသံကြောင့် စင်ဒီက

“ ရှင်အနားမှာရှိရင်

ကျွန်မအတွက် ဘာမှ မလို ဘူး . .

ဒီအိမ်ကြီးမှာ တစ်သက်လုံး

နေရမယ်ဆိုလည်း နေနိုင်တယ်

သိရဲ့လား . . ”

လို့ မျက်စောင်းခဲ ပြောလိုက်တယ် . .

သူမရဲ့ လက်အစုံက ဒေးဗစ်ရဲ့ လည်ကိုသိုင်း

ဖက်လိုက်တယ်။

ကျန်လူတွေဟာ စင်ဒီရဲ့ လုပ်ရပ်ကြောင့် မျက်နှာ

ကြီးတွေ ထူအမ်းသွားရတယ်။

“ ဘယ်လိုလူတွေလဲ . .

ဒုက္ခတောထဲမှာတောင်

အကြည်ဆိုက်နေတယ်၊

အနေအထိုင်ကို မတတ်ဘူး”

မေရဲ့ မကျေမနပ် ရေရွတ်သံကြောင့် . .

“ ဟဲ့ . . ဘာစကား ပြောတာလဲ၊

ငါ့လင် ငါဖက်တာ ဘာဖြစ်လဲ . .

မမြင်ချင်ရင် မျက်နှာလွှဲနေလိုက် . . ”

စင်ဒီက လှမ်းပြီး ရန်တွေ့တယ်။

“ နင်က အအိုဆိုတော့

အရှက်မရှိဘူးပေါ့၊

ဖအေအရွယ် ... မောင်အရွယ်တွေ

ရှိနေတာတောင် ဂရုမစိုက်နိုင်ဘူး ၊

အံ့ဩပါရဲ့ . . ”

မေရဲ့ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ပြန်ပြောလိုက်တဲ့စကား

ကြောင့် စင်ဒီမျက်နှာကြီး ရဲသွားတယ်။

“ ဟင် . . နင် . .

စော်ကားလှချည်းလား ၊

သေဖို့သာပြင် . . ”

စင်ဒီက ကြုံးဝါးရင်း မေ့ကိုရိုက်ဖို့ရွယ်လိုက်တယ်။

ညွန့်က လက်ကို ကမန်းကတန်း လှမ်းဆွဲရင်း . .

“တော်စမ်း စင်ဒီ ...

မင်းအနေအထိုင်မတတ်လို့ဖြစ်တာ၊

သူများသွားမပြောနဲ့ .

ထိုင်နေစမ်း . . ”

လို့ မာန်မဲလိုက်တယ်။

“ဟင် . . ရှင်က . .

ရှင့်မယားထိလို့ နာနေတာလား . .

ရှင် . . ရှင်တော့ . . ”

စင်ဒီဟာ ပြောရင်း ငိုချလိုက်တယ်။

ဖာသားကြီးက စိတ်ပျက်တဲ့ အမူအရာနဲ့ ခေါင်းခါ

ရမ်းလိုက်ရင်း . .

“ကျုပ်အတန်တန်ပြောခဲ့တယ်

အားလုံး စည်းလုံး ရမယ်ဆိုတာ . .

အင်း . . ခုလိုပုံနဲ့ ဒီနေရာက

ဘယ်လိုလွတ်မလဲ . .

အားလုံးထိုင်ပြီး သေဖို့ပဲ

ရှိတော့တယ် . . ”

လို့ ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ငိုကြွေးနေတဲ့ စင်ဒီ ရင်ထဲမှာတော့ ယောက်ျားအပေါ်

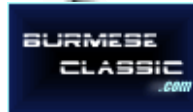
သံသယစိတ်တွေ ဝင်သွားတယ်။

အဲ့ဒီ သံသယပေါက်ကွဲထွက်တဲ့အခါကျရင်

BURMESE
CLASSIC
COM

x x x x x

ရဲတိုက်ကြီးမှာ ပြဿနာတွေ စနေပြီ
ဘယ်သူ ဘာဖြစ်မလဲ ..

အပိုင်း (၈)

ပထမအလောင်း: ...

စိတ်ဖိစီးမှု အအိပ်ပျက်မှုတွေကြောင့် သူမသိပ်

ပင်ပန်းနေပြီ။

မေဟာ နားထင်ကို လက်နဲ့ထောက်ရင်း လှေကား
ထိပ်မှာရပ်လိုက်တယ်။

“ ဘာဖြစ်တာလဲ စာရေးဆရာမ

နေမကောင်း ဘူးလား . . ”

ဈန်က သူမအနီးကို လျှောက်လာရင်းမေးတယ်။

“ ရပါတယ်ရှင် . . စိတ်ဖိစီးမှုသိပ်များရင်

ဒီလိုဘဲ . . ခေါင်းမူးတတ်တယ် . . ”

မေကပြောရင်း လှေခါးအတိုင်း ဆင်းဖို့ပြင်တယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ

သူမ မျက်လုံးအစုံ ပြာဝေပြီး နောက်လန်ကျမလို

ဖြစ်သွားတယ်။

ဈန်က လန့်ဖျပ်ပြီး မေရဲ့ လက်မောင်းကိုလှမ်းဖမ်း

လိုက်တယ်။

မေတစ်ယောက်အပေါ်ထပ်ကို ရှည်လျားတဲ့ လှေကား

ထစ်တွေအတိုင်း တက်ခဲ့တယ်။

အပေါ်ဆုံးလှေကားထစ်ရောက်တော့ ခေါင်းထဲက

မိုက်ကနဲဖြစ်သွားတယ် . . ။

သူမရပ်နေတာက လှေကားရဲ့ အပေါ်ဆုံးထိပ်။

ပြုတ်ကျလိုက်ရင် မသက်သာဘူး . .

“ အမယ်လေး . .

ဒါ . . ဒါက ဘာဖြစ်နေကြ တာလဲ၊

ရှင် . . ရှင် ဖောက်ပြန်နေပြီပေါ့ . . ”

စင်ဒီရဲ့ အသံကြီးကြောင့် ဂျွန်တို့ဟာကြောင်အမ်း

သွားကြတယ်။

ဂျွန်က မေ့ရဲ့ လက်ကို လွှတ်လိုက်ရင်း . .

“ မင်း လျှောက်မပြောနဲ့ . .

သူ ပြုတ်ကျမလို ဖြစ်လို့

ငါထိန်းပေးလိုက်တာ . . ”

လို့ချေပတယ်။

“ လက်ပူးလက်ကျပ်မိတာတောင်

မုန်လာဥ လုပ်နေတယ် . .

ဒင်းပြုတ်ကျတော့ဘာဖြစ်လဲ၊

ရှင်မယားမဟုတ်ဘူး . .

ပူစရာမလိုဘူး . . ”

စင်ဒီက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့ရွဲ့ရင်း ကက်ကက်လန်ရန်တွေ

တယ်။

“ မင်းစကားတွေ လွန်ပြီ စင်ဒီ၊

ငါ့ကို စော်ကားရင် သည်းမခံဘူးနော် . . ”

ဂျွန်က ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

ဂျွန်ရဲ့ လက်တစ်ဖက် မြောက်တက်သွားပြီးရွယ် သလို

ဖြစ်သွားတယ်။

“ ဟင် . .

ရှင်က မယားငယ်ထိတော့

လက်ပါပြီပေါ့ . . လုပ်စမ်းပါ . .

ရိုက်လိုက်စမ်းပါ . . ”

စင်ဒီက ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ပြီး ဂျွန်လက်ကို

ဆွဲတယ် . . ။

“ဟာ . . ဒီမိန်းမ ၊ ငါ့ရှေ့က ဖယ်စမ်း . . သွားကွာ

”

ပျန်က စင်ဒီလက်က ရုန်းထွက်ရင်း ပြန်အော် တယ်

. . ။

နှစ်ဦးသား လှေကားထိပ်မှာ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်

ဖြစ်ကုန်တယ် ။

“အား” . . .

“ဒုန်း . . ဒုန်း . . ဒုန်း”

“အမယ်လေး” . . .

“ဟင်” . . .

“စင်ဒီ . . စင်ဒီ . . လုပ်ကြပါဦးဗျ . . ”

အော်ဟစ်ရေရွတ်သံတွေ ပွက်လောရိုက်ကုန်တယ်။

စင်ဒီတစ်ယောက် ကိုယ်ရှိန်လွန်ပြီး လှေကားထစ်

အတိုင်း ပြုတ်ကျသွားတယ်။

ပျန်က အသည်းအသန်ပြေးပြီး စင်ဒီကိုလိုက်ဖမ်း

တယ်။

အသံတွေကြောင့် ဖာသာတို့လူစု အပြေးရောက်

လာတယ် . . ။

မြင်ကွင်းက မသက်သာဘူး . . .

လှေကားရဲ့ အခြေမှာ သွေးဖြာထွက်နေတဲ့ စင်ဒီ ..

ခြေကားယားလက်ကားယားကြီးနဲ့ မျက်လုံးကြီး

ပြူးနေတယ်။

ဖာသာက စင်ဒီဘေး ဒူးထောက်ထိုင်ချတယ်။

“သူသေပြီ . .

ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အရပါဘဲ၊

ကျုပ်တို့ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူး . . ”

ဖာသာရဲ့ ရေရွတ်သံနဲ့အတူ ပျန်ရဲ့ ငိုကြွေးအော်

ဟစ်သံက ညစ်သွားတယ်။

ဖာသာက မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ဘုရားစာရွတ်

ဖတ်နေတယ်။

မေတစ်ယောက် မြန်ဆန်လွန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်
ကြောင့် ဆွံ့အမတတ် ထိပ်လန့်နေရှာတယ်။

ကျန်လူ နှစ်ယောက်ကတော့ မျက်နှာမသာမယာနဲ့
စင်ဒီအလောင်းကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။

“သေတဲ့လူက သေပြီ၊

စိတ်မကောင်းရုံကလွဲပြီး ...

ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး၊

ဖြစ်ပျက်သမျှ အားလုံးဟာ

ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အရလို့ဘဲ

မှတ်လိုက်ပါ ...

ကွယ်လွန်သူ မိန်းကလေး၊

ကောင်းရာသုကတိ လားပါစေ”

ဖာသာက ဆုတောင်းစာ ရွတ်ဖတ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့

အလောင်းကို အိပ်ယာခင်းအဖြူစနဲ့ ပတ်ပြီးအခန်း

လွတ်တစ်ခုဆီ သယ်ဆောင်သွားတယ် ။

လူငယ်လေး ဂျိုးက အလောင်းကို ကြည့်ရင်း ...

“စင်ဒီဟာ အစိမ်းသေ သေဆုံးသွားရပြီ . .

ဒါဟာ ပထမ အလောင်းဘဲ ...

ဒုတိယ ဆိုတာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ . .”

x x x x x

ရဲတိုက်ကြီးမှာ သွေးစွန်းသွားပြီ
ဘာဆက်ဖြစ်မလဲ

အပိုင်း (၉)

အစာလှည့် . . .

လူငယ်လေးဂျိုးက ပိုလျှံနေတဲ့ ပေါင်မုန့်နဲ့ကြက်
ကြော်ကိုကြည့်ပြီး . .

“ အဟား . .

ပွတာဘဲ ... ပေါင်မုန့်နဲ့ ကြက်ကြော်

ပိုစားရပြီ . . ”

လို့ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ဂျိုးက ကြက်ကြော်ကို ကောက်ယူဖို့လက်ပြင်
လိုက်တယ်။

ဒေးဗစ်က သူ့လက်ကို ရိုက်ချလိုက်ရင်း . .

“ ဟေ့ကောင် . .

ဒီဝေစုမှာ ငါ့လည်းတစ်ဝက်ပါတယ်၊

တစ်ယောက်တည်းမရဘူး၊

ဟေ့ကောင် . . ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ ဟေ့လူ . . လူကြီးဖြစ်ပြီး

လူငါးယောက်ဟာ မနက်စာစားဖို့ စားပွဲရှေ့

ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြတယ်။

လူက ငါးယောက် . .

ပေါင်မုန့်နဲ့ ကြက်ကြော်က ခြောက်ခု။

ငတ်ကြီးမကျနဲ့.

အငယ်ကို ညှာတာမှပေါ့ဗျ၊

ကျုပ်ဘဲ စားမယ်ဗျာ . . ”

ဂျိုးက အော်ဟစ်ပြောပြီး အစာကိုဝင်လုတယ်။

ဂျိုးနဲ့ ဒေးဗစ် အစာလုပွဲ ကျင်းပနေချိန်

ပျွန်က မျက်နှာမသာမယာနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်ကြီးထိုင်နေ

တယ်။

သူ့အရှေ့မှာရှိတဲ့ ဝေစုကိုတောင် မထိရသေးဘူး။

ငြိမ်သက်နေရာက ပျွန်ရဲ့ မျက်နှာကြီး တဖြည်းဖြည်း

ရဲတက်လာတယ်။

ပြီးတော့ . .

“ ဝုန်း ” ကနဲ ထရပ်ပြီး . .

“ ငါ့မိန်းမသေတာကို ...

သိပ်ပြီး ဝမ်းသာနေကြတယ်ပေါ့ . .

သေစမ်းကွာ . . ”

လို့ပြောရင်း ဂျိုးကို “ ခွပ် ” ကနဲ

လှမ်းထိုးတယ်။

ဂျိုးက အလျင်အမြန် ရှောင်တိမ်းလိုက်တယ်။

လက်သီးက ဂျိုးကို မသိဘဲ နဘေးမှာရှိတဲ့ ဒေးဗစ်

ကိုထိသွားတယ်။

“ မယားတရူးကောင် ၊

ငါ့ကို အသားလွတ်ထိုးတယ် . . ၊

ကဲကွာ . . ”

ဒေးဗစ်က ထိုင်ရာက ထပြီး ပျွန်ကို ထိုးကြိတ်တယ်။

ဖာသာကြီးက မုန်ယိုနေတဲ့ ဆင်နှစ်ကောင်လိုထိုး

ကြိတ်နေတဲ့ လူနှစ်ယောက်ကို ဝင်ဆွဲရင်း ...

“အစားတစ်လုပ်အတွက်

သတ်ပွဲဖြစ်နေတာမရှက်ကြဘူးလား . .

ရပ်ကြစမ်း . . ”

ဖာသာရဲ့အော်ငေါက်သံနဲ့အတူ သူတို့နှစ်ယောက်

ကို လူစုခွဲပစ်လိုက်တယ်။

“ ဒီအချိန်မှာ ...

အသက်ရှင်မယ့်အခါက သော့ချက်က၊

အစာဘဲဗျ ... ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ

မထောက်နိုင်ဘူး . . .

ဟား . . ဟား . .

ကျုပ်တစ်ယောက်ထဲအသက်ရှင်ရင်

သိန်းတစ်ထောင်ရပြီ ၊

ဒီနေရာက ရင်ကျောပြန်နိုင်ပြီ

ဟား . . ဟား . . ”

ဒေးဗစ်က ဖာသာရဲ့ လက်ကဆောင့်ရုန်းရင်း

အရူးလို အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

ဂျန်ကတော့ ဒေးဗစ်ကို ထိုးကြိတ်ဖို့ ကြိုးစားနေဆဲ။

“ ဟော့ကောင် . .

မင်းဝအောင် စားထားစမ်း၊

ငါ့အကြောင်း သိရစေမယ် . . ”

ဂျန်က ဒေါသတကြီး ကြိမ်းဝါးပြန်တယ်။

ဖာသာက ဂျန်ကို ဖမ်းချုပ်ပြီး ဆွဲခေါ်သွားတယ်။

အခန်းတစ်ခုထဲထည့် ပိတ်ထားလိုက်တယ်။

“ ဒုန်း . . ဒုန်း . . ဝုန်း . . ”

“ တံခါးဖွင့်ကြစမ်း . .

ဟိုကောင့်ကို သတ်မယ်၊

ဖွင့်ကြစမ်း . . ”

ဂျန်ရဲ့ ထုနက်သံတွေနဲ့ အော်ဟစ်သံက ညံသွား

တယ်။

ဖာသာကြီးက မေ့ အနားမှာရှိတဲ့ ခုံမှာဝင်ထိုင်ရင်း

“ အခြေအနေက ချုပ်ထွေးလာပြီ ၊

ရဲတိုက်ကြီးမှာ သွေးချောင်းစီးတော့မယ် . . ”

x x x x x

ဒေးဗစ်နဲ့ဂျွန် ဘာဖြစ်ကြမလဲ..

အပိုင်း (၁၀)

ကြမ္မာဆိုးတဲ့ 'ဂျွန်' ..

ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်မှုနဲ့အတူ လက်ကမန်းပါ
လွတ်ကျသွားတယ်။

ဗန်းလွတ်ကျသံကြောင့် ကျန်သုံးယောက် အပြေး
ရောက်လာတယ်။

အခန်းထဲက မြင်ကွင်းက မသက်သာဘူး . .

ရင်ဝမှာ သစ်သားချွန်စိုက်ရင်း သေဆုံးနေတဲ့ ဂျွန်။

ဖာသာက ဘုရားစာကို တတွတ်တွတ်ရွတ်ဆိုရင်း
အလောင်းရှိရာ လျှောက်သွားတယ်။

“ ဘုရား . . ဘုရား ၊

မနက်ဖြန်မှာ အသက်ရှင်ဖို့ဆိုတာ ...

မသေချာတော့ပါလား . . ”

ဒေးဗစ်က

“ လူဆိုတာ သေမျိုးဘဲဗျာ၊

သေတာဘာဆန်းလဲ . .

ဒီလူဟာ မယားဟရားဘဲ၊

ညစာ စားချိန်တစ်ခု

ဖာသာက စားစရာဗန်းကိုင်ရင်း ဂျွန်ရှိရာ အခန်းဆီ

လျှောက်လာတယ်။

အခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်စဉ်မှာ ဖာသာကြီး

မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။

စိတ်ဖောက်ပြန်ပြီး

သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်တာဖြစ်မယ် . . ”

“ မင်းက ဘာကြောင့် . .

သူ့ကိုယ်သူ လုပ်ကြံတယ်လို့

ပြောနိုင်တာလဲ၊ ကျုပ်ကတော့

တစ်ယောက် ယောက်ကြောင့်လို့ ထင်တယ် . . ”

ဖာသာကဒေးဗစ်ကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီးပြောလိုက်တယ်။

“ ဘာလဲ ...

ခင်ဗျားကြီးက ကျုပ်ကို

စွတ်စွဲနေတာလား . . ၊

ဘာသက်သေရှိလဲ . . ၊

ဟား . . ဟား . . ဟား . .

လူတွေက ရယ်ရတယ် . .

လူသေကောင်ကိုထိုင်ကြည့်ပြီး

စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတယ် . . ၊

ကျုပ်ကတော့ ...

အဓိပ္ပါယ်ရှိတဲ့ အလုပ်ဘဲလုပ်တယ် . .

ဒီရဲတိုက်ကြီးက လွတ်ရင်

သိန်းတစ်ထောင်ရမယ် . .

ဒါဘဲ ဒါဘဲဗျ . .

ဟား . ဟား . . , ဟား . . . ”

ဒေးဗစ်က ပြောချင်ရာပြောပြီး ဟားတိုက်ရယ်
ပြန်တယ်။

လူငယ်လေး ဂျိုးကတော့ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိ
လောက်အောင်ဖြူဖတ်နေပြီ။

ဂျိုးက မေ့ရဲ့ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း . .

“ ကျွန် . . ကျွန်တော် . .

အလောင်းကို ကြည့်ရင်း

အသက်ရှူမဝတော့ဘူး ၊

ကျွန်တော့်မှာ နှလုံးရောဂါရှိတယ် . .

သွေးသံရဲရဲတွေ မကြည့်ရဲဘူး . . ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

မေက ဂျိုးကို စာနာစွာကြည့်ရင်း ဧည့်ခန်းဘက်
ခေါ်ခဲ့တယ်။

ဧည့်ခန်းရောက်တော့ မေက ဂျိုးကို ထိုင်စေပြီး ...

“ တို့တွေလည်း ဘယ်လိုဝဋ်ကြွေးကြောင့်၊

ဒီအိမ်ကြီးမှာ ဒုက္ခခံနေရလဲ မသိဘူး ၊

ဘာဖြစ်မလဲလို့ တွေးနေရတဲ့ ဘဝက ၊

ရှင်လျှက် သေနေသလိုပါဘဲလား ”

x x x x x

လောဘဇောတိုက်နေတဲ့ ဒေးဗစ်
ဘာလုပ်မလဲ..

အပိုင်း (၁၁)

သေမင်းခေါ်တဲ့ ည ..

ဂျိုးတစ်ယောက် အပေါ်သွားဖို့ အိမ်သာဘက်
လျှောက်ခဲ့တယ်။

အိမ်သာတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ချိန်မှာ သူ့မျက်လုံးက
ရှု့မှာရှိတဲ့ ကြည့်မှန်ဆီ ရောက်သွားတယ်။

နှလုံးသွေး ရပ်မတတ် သူတုန်လှုပ်သွားရတယ်။

ခြောက်ခြားဖွယ် မျက်နှာကြီးတစ်ခု . .

မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ သူ့ကို လျာထုတ်ပြနေတယ်။

ဂျိုးတစ်ယောက် ငယ်သံပါအောင်အော်ဟစ်ပြီး

“ ဘုန်း ” ကနဲ

လဲကျသွားတယ် . .

ဂျိုးရဲ့ အသံနက်ကြီးကြောင့် မေနဲ့ဖာသာခေါင်းန

ပန်းကြီးသွားကြတယ်။

အသည်းအသန်ပြေးပြီး ရောက်လာကြတယ် . .

“ ဂျိုး . . ဂျိုး . .

ဘာဖြစ်တာလဲ . . လုပ်ပါဦး ဖာသာ ”

မေက စိုးရိမ်တကြီး အော်ဟစ်ရင်း ဂျိုးကိုပြေး

ပွေ့တယ်။

ဖာသာက ဂျိုးရဲ့ လက်ကောက်ဝတ်ကို စမ်းကြည့်

ရင်း

“ သွေးမခုန်တော့ဘူး ...

ကောင်လေး သေဆုံးပြီ ”

လို့ ရေရွတ်လိုက်တယ်။

“ ဖြစ်ရလေ . .

ဖြစ်ရလေ ဂျိုးရယ် . . ”

မေက ရေရွတ်ရင်း ချုံးပွဲချင့်တယ်။

သူမရင်ထဲမှာ ဂျိုးအတွက် စိတ်မကောင်းခြင်းတွေ

ပြည့်နှက်နေတယ်။

ပြီးတော့ . . ဘယ်အချိန် ... ဘယ်ကနေထွက်လာ

မလဲဆိုတဲ့ အန္တရာယ်ရဲတိုက်ကြီးက လူသုံးယောက်ရဲ့

အသက်ကို ဖဲ့ယူပြီးပြီ။

သူမအပါအဝင် သုံးယောက်ဘဲ ကျန်တော့တယ်။

သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်းဆို နှစ်ယောက်ကထပ်ပြီး သေ

ပေးရအုံးမယ်

အဲ့ဒါ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ . .

သူမလား . . ဒေးဗစ်နဲ့ . . ဖာသာကြီးလား . .

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . .”

ဒီကောင်လေး သေတော့

ကျုပ် အစာပို စားရတာပေါ့ . . .

သိန်းတစ်ထောင်က ကျုပ်ရဲ့

လက်တစ်ကမ်းမှာဘဲ ရှိတော့တယ်။

ကျုပ်အတွက် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်

သေပေးရလိမ့်မယ်၊ ဒါဟာ . . .

ဖာသာကြီးပြောသလိုဘုရားသခင်ရဲ့

အလိုတော်အရပေါ့၊

ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . .”

လောဘဇောတက်နေတဲ့ ဒေးဗစ် . . .

အသိတရားကင်းမဲ့စွာ ကြုံးဝါးနေပြီ။

ဖာသာက ဒေးဗစ်ရဲ့ မျက်နှာကို စက်ဆုပ်စွာ

ကြည့်ရင်း . . .

“တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လှချည်လား ဒေးဗစ်၊

ဂျိုးသေတာ မင်းပယောဂ ကင်းရဲ့လား၊

မင်းဟာ အရိုင်းအစိုင်းကောင်ဖြစ်နေပြီ၊

ငါတို့ကို လုပ်ကြံပြီး ...

ဆုငွေယူဖို့တောင် မင်းကကြံနေပြီပေါ့ . . .”

ဖာသာရဲ့ စကားကြောင့် ဒေးဗစ်မလုံမလဲဖြစ်သွား

တယ်။

ပြီးမှ ... မျက်နှာပိုးသတ်လိုက်ပြီး . . .

“ကျုပ်က နောက်တာပါဗျာ၊

စဉ်းစားကြည့်လေ . . .

သိန်းတစ်ထောင်ဆိုတာ

လူတိုင်းမက်မောတဲ့ ပမာဏဘဲ၊

စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်တာပါဗျာ . . .

စိတ်မဆိုး ပါနဲ့ . . .”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . .

ငါတို့ယုံကြည်မှုပျက်အောင် မလုပ်ပါနဲ့၊

မင်းငါ့တို့ မျက်စေ့အောက်မှာဘဲ နေပါ..

ခုဆို ... မိစ္ဆာရဲတိုက်ကြီးမှာ

အလောင်းသုံးလောင်း ပေါ်ပြီပြီ ၊

ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲ ...

ဒီသေမှုတွေထဲမှာ လုပ်ကြံမှုတွေရှိနေမလား၊

ဒါမှမဟုတ် . . တိုက်ဆိုင်မှုဘဲလား၊

စဉ်းစားစရာက သိပ်များနေပြီ ၊

နောက်ဆုံး သတိပေးမယ် ...

မင်းအပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ . .”

x x x x x

သေမယ့်နှစ်ယောက်က
ဘယ်သူလဲ...

အပိုင်း (၁၂)

လောဘဇ္ဈ: . .

မေတစ်ယောက် ရဲတိုက်ကြီးမှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့
အကြောင်းကို တွေးတောရင်း ခြေပစ်လက်ပစ် လှဲအိပ်
လိုက်တယ်။

“ တွေးမနေနဲ့. မိန်းကလေး ...

စိတ်ဆင်းရဲမှုကို တွေးနေလို့.

ဘာမှ မထူးဘူး. စိတ်ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရာကိုရှာပါ . .

ကျုပ်လည်း ဘဝမှာ ..

ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကြုံရမယ်လို့.

အိပ်မက်တောင် မမက်ဖူးဘူး. ၊

ဒီအဖြစ်တွေကို တစ်ယောက်ယောက်က

ကျုပ်ကိုပြောပြရင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူး. ၊

အခု ကိုယ်တိုင်ကြုံနေရပြီ. ၊

ကျုပ်တို့ လက်မြှောက်အရုံးပေးဖို့ကလွဲရင်

ဘာများတတ်နိုင်မလဲ ...

သေမယ့်အချိန်ကို ထိုင်စောင့်ရုံဘဲ

ရှိတော့တယ် . . ”

ဖာသာက သူမအနီးကို လျှောက်လာရင်း ပြောတယ်။

မေက လှဲနေရာက ထိုင်လိုက်ရင်း . .

“ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ဒေးဗစ်ကို မသင်္ကာဘူး. ၊

သူဟာ ဂျန်နဲ့ ထိုးကြိတ်တယ်. ၊

နောက်တော့ ဂျန်ဟာ

အခန်းထဲမှာ သစ်သားချွန်စိုက်ပြီး သေဆုံးခဲ့တယ်. ၊

ပြီးတော့ ဂျိုးသေရတယ် ...

ဂျိုးကို သူက အစာလှဲတဲ့နေ့ထဲက

မကျေနပ်တာ ကျွန်မသိတယ်. ၊

ဒါတွေဟာ သူ့လက်ချက်လို့

ကျွန်မယူဆတယ်

သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ပါလား. ၊

သိန်းကပ်ထောင်အတွက်

လောကဇောတက်ပြီး အရူးတစ်ယောက်လို့

ဖြစ်နေတာ ... ကျွန်မတော့

အိပ်ရာမှာတောင် စိတ်မဖြောင့်ဘူး . . ”

လို့ သူမရဲ့ ယူဆချက်ကို ပြောလိုက်တယ်။

“ ဟုတ်တယ် မိန်းကလေး

ကျုပ်လည်း ဒီကောင်ကို လုံးဝမယုံဘူး၊

ခုချိန်မှာ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ဟာ

သူနဲ့ ရန်ငြိုးမရှိဘူး၊

ဒါပေမယ့်...

သူဟာ သိန်းတစ်ထောင်ရဖို့

ကျုပ်တို့အသက်ကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်တယ်၊

သူဟာ အရူးဖြစ်နေပြီ၊

ကျုပ်တို့ ပိုပြီး သတိထားရမယ်၊

ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အလှည့်ကျ

ကင်းစောင့်ပြီး အိပ်မှ ဖြစ်မယ် ”

ဖာသာရဲ့ စကားကို မေက ခေါင်းညိတ်ရင်း . .

“ ဟုတ်တယ် . . ဖာသာ၊

ဒီအချိန်ဟာ အသက်ကို

ဉာဏ်စောင့်ရမယ့် အချိန်ဘဲ ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ ကဲပါလေ . .

ဒါတွေ တွေးမနေပါနဲ့ .

ဟိုမှာ စားဖို့ရောက်နေပြီ .

ကျုပ်တို့ သွားရအောင် . . ”

ဖာသာရဲ့ စကားနဲ့အတူ နှစ်ယောက်သား စားပွဲ ရှိရာ

လျှောက်ခဲ့တယ်။

စည့်ခန်းထဲက ဖြတ်အလျှောက်မှာတော့ . .

“ ငွေသိန်းတစ်ထောင်ရရင် . .

မိန်းမတွေ ယူမယ် ..

အကောင်းဆုံး ခြံကြီးနဲ့နေပစ်မယ် ...

ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ လောကကြီးမှာ

နေလိုက်မယ် . . ”

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် အော်ဟစ်ရင်းလှည့်ပတ် ကခုန်

နေတယ်။

သူတို့ ထွက်လာတာမြင်တော့ ဒေးဗစ်ကိုယ်ရှိန်
သတ်သွားတယ်။

သူတို့နဲ့အတူ ထမင်းစားခန်းရှိရာ လိုက်ခဲ့တယ်။

စားပွဲရှေ့ရောက်တော့ သူတို့အားလုံး မျက်မှောင်
ကြုတ်သွားတယ်။

ပေါင်မုန့် ၊ ကြက်ကြော်တို့နဲ့အတူ အရက်ပုလင်း
သုံးလုံး . .

ပြီးတော့ ... စာရွက်ခေါက်ကလေး တစ်ခု ..

ဖာသာက စာရွက်ခေါက်ကို ဆွဲယူပြီးဖတ်လိုက်
တယ်။

“ အကောင်းဆုံး လုပ်ရပ်ကို
လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့အတွက် ...
ဂုဏ်ယူပါတယ် . .

သေမင်းရဲတိုက် ”

“ ဒီစာအရဆိုရင် . .

ကျုပ်တို့ ဖြစ်ပျက်သမျှ

သူတို့ မြင်နေတယ် . .

လူသတ်တရားခံဟာ သူတို့မဖြစ်နိုင်ဘူး၊

ကျုပ်တို့ထဲကပဲဖြစ်ရမယ် . . ”

ဖာသာကပြောရင်း အကြည့်က ဒေးဗစ်ဆီရောက်

သွားတယ်။

မေ ကပါဒေးဗစ်ကို စူးရဲစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်တယ်၊

“ ဘာလဲ . . ခင်ဗျားတို့က၊

ကျုပ်ကို လူသတ်ကောင်ထင်နေတာလား၊

ဒီစာဟာ ကျုပ်တို့ကို သွေးခွဲလိုက်တာဗျ၊

ခင်ဗျားတို့ ဦးနှောက်မရှိဘူးလား . .

အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး . . ”

x x x x x

ငွေသိန်းတစ်ထောင်ကို
ဒေးဗစ်ရမလား...

အပိုင်း (၁၃)

ပြဿနာရှာပြီ ..

(၄၄) : ဝိဝိဇ

အိပ်ချိန်ရောက်တော့ ဖာသာနဲ့ မေဟာ ထိုင်ပြီး စကား
ပြောနေကြတယ်။

ဒေးဗစ်က သူတို့ရဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ထိုင်ပြီး အရက်
သောက်နေတယ်။

အတန်ကြာအောင် စကားပြောပြီးနောက် . .

“ ကဲ . . မိန်းကလေး

အိပ်ချည်တော့ . . ”

ဖာသာရဲ့ စကားကြောင့် မေဟာ ခေါင်းရမ်းပြီး ..

“ ဖာသာဘဲ အရင်အိပ်ပါ။

ကျွန်မ အိပ်ချင်စိတ်မရှိဘူး ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ မိန်းကလေး အိပ်ရေးပျက်တာ

သိပ်များနေပြီ။

ကြာရင် လဲသွားလိမ့်မယ် ၊

အရင်အိပ်လိုက်ပါ ”

ဖာသာနဲ့ မေတို့ရဲ့ စကားကို ဒေးဗစ်ကြားသွားတယ်။

“ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ ၊

သူအရင်အိပ် .. ငါအရင်အိပ်နဲ့ ၊

ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့က

ကျုပ်ကို မယုံလို့ အလှည့်ကျ

အိပ်နေတာလား . . ”

ဒေးဗစ်က လျာလေးသံကြီးနဲ့ ပြောလာတယ်။

“ ကြိုက်သလို ယူဆလို့ရတယ် ဒေးဗစ် ၊

ခုချိန်မှာ ကိုယ်ကလွဲရင်

ဘယ်သူမှ မယုံရတော့ဘူး၊

အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်ရမယ့်

အချိန်ဘဲကွ . . ”

ဖာသာရဲ့ အပြောကြောင့် ဒေးဗစ် မျက်နှာကြော

တင်းသွားတယ်။

“ တောက် . . ဒါ... ခင်ဗျား

ကျုပ်ကို စော်ကားနေတာ ၊

ခင်ဗျားစကားကို ပြင်ပြောစမ်း၊

မဟုတ်လို့ကတော့ ...

သင်္ချိုင်းကုန်း ပို့ပစ်မယ် . . ”

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် အရက်ရှိန်နဲ့ ဒေါသ ငယ်ထိပ်

တက်နေပြီ။

“ ဒေးဗစ် ... ရှင်

သိပ်လွန်နေပြီ ၊ မူးရင် အေးအေးဆေးဆေး

အိပ်ပါလား ၊ ပြဿနာမရှာနဲ့. ”

မေက အော်ဟစ်ပြောရင်း ဒေးဗစ်ရဲ့ ရင်ဝကို

ဆောင့်တွန်းလိုက်တယ်။

အရက်ရှိန်ကြောင့် ဒေးဗစ်ဟာ ကြမ်းပေါ် ပစ်လဲ

ကျသွားတယ်။

“ အော် . . နင်တို့က

သိပ်ပြီး စည်းလုံးနေတယ်ပေါ့ ၊

နှစ်ယောက်စလုံး ထမင်းဝအောင် စားထားစမ်း ၊

ဒေးဗစ် ဘာကောင်လဲဆိုတာ သိရစေမယ် . . ”

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် ကြုံးဝါးရင်း ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နဲ့

ထွက်သွားတယ် ။

အန္တရာယ် အချက်ပေးသံတွေက ဖာသာရဲ့ ခေါင်းထဲ
ညံ့ညံ့နီနီပြီ . .

x x x x x

ဒေးဗစ် ဘာလုပ်တော့မလဲ ...

အပိုင်း (၁၄)

မေတစ်ယောက် ရေချိုးခန်းထဲ ငုံ့ပြီးမျက်နှာသစ်

နေချိန် ...

နောက်ကျောဆီ လူရောက်နေသလို ခံစားလိုက်ရ

တယ်။

သူမ နောက်ကို ဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

“ဟင် . . ဒေးဗစ် ၊

ရှင် . . ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ”

ဒေးဗစ်ရဲ့ လက်ကလှုပ်ရှားသွားတယ် ။

နံရံက မီးပလပ်ကို ဆတ်ကနဲ ဆွဲဖြုတ်ပြီးမျက်နှာ

သစ်ကန်ထဲကို ထိုးချလိုက်တယ် ။

မျက်နှာသစ်ကန်ထဲမှာ ရေကအပြည့် . .

ရေစိုနေတဲ့ မေ့လက်အစုံက မျက်နှာသစ်ကန်ထဲမှာ။

“အား ” . . ကနဲ

တစ်ချက်အော်ပြီး မေတစ်ယောက် အရပ်ကြီးပြတ်

လဲကျသွားတယ် . .

“ဟား . . ဟား . . ၊

သေလိုက်စမ်း ၊ ငါ့ကို စော်ကားတဲ့ဟာမ . . ”

ဒေးဗစ် ဟားတိုက်ရယ်လိုက်တယ်။

မေ့ အော်သံကြောင့် ဖာသာ အပြေးရောက်လာတယ်။

“ဟာ . . ဒေးဗစ် . .

မင်း . . မင်း . . မေ့ကို သတ်လိုက်ပြီ . . ”

ဖာသာက အထိတ်တလန့် အော်လိုက်တယ်။

“ဟား . . ဟား . . ဟား ၊

ဟုတ်တယ် .. သတ်လိုက်ပြီ ၊

အခု .. ခင်ဗျားအလှည့်ဘဲ

သေဖို့သာပြင် ”

ဒေးဗစ်က မေ့ကိုကျော်ခွပြီး ဖာသာဆီလျှောက်လာ
တယ်။

ဖာသာဟာ တုန်လှုပ်မှုကြီးစွာနဲ့ ခြေလှမ်းကို နောက်
ပြန်ဆုတ်တယ်။

“သေရမှာ ကြောက်နေပြီလား အဘိုးကြီး၊

လာစမ်းပါ . . ကျုပ်ကို ပါရမီဖြည့်ပေးစမ်းပါ၊

ကျုပ် သိန်းတစ်ထောင် ရတော့မယ် . . ”

ဖာသာဟာ နောက်ပြန်ဆုတ်ရင်း ထမင်းစားခန်း

ဘက်ကို ရောက်သွားတယ်။

ဒေးဗစ်က နံရံမှာ ထောင်ထားတဲ့ သစ်သား ချောင်းကို
ကောက်ယူလိုက်တယ်။

“ ဒေးဗစ် . . မင်းမလုပ်နဲ့၊

မှားမယ် . . မှားမယ်နော် . . ”

ဖာသာက အထိတ်တလန့်နဲ့ အော်ဟစ်ရင်းလက်ကာ
ငြင်းတယ်။

ဖာသာတစ်ယောက် နောက်ပြန်ဆုတ်ရင်း စားပွဲခုံနဲ့
ဝင်တိုက်မိတယ်။

ဟန်ချက်ပျက်သွားပြီ . .

ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူတဲ့ ဒေးဗစ်က ဖာသာခေါင်း
ကို “ ဖျောင်း ” ကနဲ ရိုက်ချလိုက်တယ်။

ဖာသာ ပြန်မထနိုင်ခင်မှာဘဲ ဆင့်ကာဆင့်ကာ
ရိုက်ချလိုက်တယ်။

ဖာသာတစ်ယောက် သွေးအိုင်ထဲ လဲသွားချိန် . .

ဟား . . ဟား . . ဟား ၊

ငါ သိန်းတစ်ထောင် ပိုင်ပြီ ၊

သိန်းတစ်ထောင် ရပြီကွ . . ”

x x x x x

အိမ်ကြီးက လမ်းလျှောက်ပြန်မှာ
ဒေးဗစ်လာ...

အပိုင်း (၁၅)

သေမင်းရယ်သံ ..

လုပ်ပါဗျ . . ခင်ဗျားတို့

စောင့်ကြည့်နေတာ ကျုပ်သိတယ်၊

ကျုပ်ဟာ ငွေသိန်းတစ်ထောင်ရဲ့ ပိုင်ရှင်ဘဲ

. . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား ”

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် ခန်းမရဲ့ အလယ်မှာရပ်ရင်း

အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့အသံကလွဲပြီး ဘာအသံမှထွက် မလာ

ဘူး။

ဒေးဗစ် အော်ဟစ်ပြောရင်း စိတ်တိုလာတယ်။

“ ဘာလုပ်နေတာလဲဗျ ၊

ခင်ဗျားတို့ ကတိမတည်ဘူးလား၊

ကျုပ်ပြောနေတယ်နော် . .

တံခါးဖွင့်ပေးတော့ ၊ လူငါးယောက်လုံးသေပြီ၊

ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်၊

ပြောနေတာ မကြားဘူးလား . . ”

“ ဗျို . . ကျုပ်တို့ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ လူတွေ၊

ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ကျန်တော့တယ်ဗျ၊

ကျုပ်ကို သိန်းတစ်ထောင်ပေးတော့ ..

သံတံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးတော့လေ ၊

“ ခုန်း . . ဂွမ်း . . ”

ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကြောင့် ဒေးဗစ် အသံတိတ်
သွားတယ်။

ဘာသံလဲ . . ဘယ်ကလဲ . .

“ ဟေ့ . . အိမ်ထဲမှာ

ဘယ်သူရှိသေးလဲ . . ဘယ်သူ ရှိနေလဲ . . ”

ဒေးဗစ် . . အသံကုန်အော်ဟစ်လိုက်တယ် ။

သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး လောဘစိတ်ကြောင့် ချွေးပျံ့

နေပြီ။

ခန်းမကြီးရဲ့ အလယ်မှာရပ်ရင်း တစ်အိမ်လုံးကို

မျက်လုံး ဝှေ့ကြည့်လိုက်တယ် ။

ဒီအချိန်မှာဘဲ လှေကားထိပ်မှ မြင်ကွင်းကြောင့် သူ

မှင်သက်သွားတယ်။

“ ဟင် . . စာရေးဆရာမ ၊

မင်း . . မင်း မသေ သေးဘူး . . ”

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် တအံ့တဩရေရွတ်လိုက်တယ်။

မေက သူ့ကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း တရွေ့ရွေ့လျှောက်

လာတယ် ။

“ ဟုတ်တယ် . .

ကျွန်မ မသေဘူး ၊

ရှင်ဟာ လူသတ်သမား ၊

ရှင်ကိုယ်ရှင် အားလုံးကို

အပြတ်ရှင်း နိုင်တယ်ဆိုပြီး ၊

သိပ်အထင်မကြီးနဲ့ . .

ရှင်လို လူယုတ်မာဟာ သိန်းတစ်ထောင်ကို

မရနိုင်ဘူး . . ”

မေ့ရဲ့စကားကဒေးဗစ်ရဲ့ အရှိန်ကို ထိသွားတယ်။

မျက်နှာကြီး ရဲတက်လာပြီး မျက်မှောင်ကြုံသွားတဲ့

ဒေးဗစ် . .

“ ဟား . . ဟား . . ဟား . .

ဟုတ်တယ် .. သိပ် မှန်တယ် ၊

ငါဟာ လူသတ်ကောင် ၊

သိန်းတစ်ထောင်ရဖို့ သတ်တယ် ၊ ဘာဖြစ်လဲ . . ၊

ဟဲ . . ဟဲ မင်းကိုလည်း

ငါသေအောင် သတ်ရမယ် ...

ဒါပေမယ့် မသေခင် မင်းကို

ပျော်အောင်လုပ်ပေးမယ် ၊

တို့တွေ ပျော်လိုက်ရအောင်လာခဲ့စမ်းပါ။

ငါဘယ်လောက် ချစ်တတ်သလဲဆိုတာ ..

မင်းမသေခင် ကြည့်သွားစမ်းပါ . . ”

ဒေးဗစ်က အော်ဟစ်ရယ်မောရင်း သူမရှိရာလှမ်း

လာတယ်။

“ လူယုတ်မာကောင်

ရှင် . . ရှင် ရှေ့မတိုးနဲ့ ရပ်စမ်း . . ”

မေဟာ နှုတ်က ရေရွတ်ရင်း လှေကားပေါ်တက်

ပြေးတယ် ။

“ ဟေ့ .. မပြေးနဲ့လေ၊

ဒီလိုပြေးလို့ ငါ့လက်က လွတ်မတဲ့လား ၊

ဟား . . ဟား . . ဟား ၊

အိမ်ကြီးထဲမှာ တို့နှစ်ယောက်တည်း

အစွမ်းကုန်ပျော်လိုက်ရအောင် ”

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် ဒယ်မ်းဒယ်ိုင် ခြေလှမ်းနဲ့

လှေကားပေါ်တက်လာပြီ။

အပေါ်ဆုံးလှေကားထစ်ကို မေရောက်တော့ ဒေးဗစ်က

ခြေထောက်ကို လှမ်းဆွဲတယ် ။

“ မိပြီ . . မင်း ပြေးလို့ မရတော့ဘူး မေ ”

ဒေးဗစ်ရဲ့ အပြောနဲ့ အပြုအမူကြောင့် မေက ခြေကို

ဆောင့်ရုန်းလိုက်တယ် ။

ဒေးဗစ် ဟန်ချက်ပျက်ပြီး ကျန်ရစ်တယ် ။

မေက လှေကားဘေးက ဝရံတာ လက်ရုန်းအနီး

ပြေးသွားတယ် ။

ဒေးဗစ်က မေ့ကို အမှီပြေးလိုက်ပြီး ပုခုံးကိုလှမ်း

ဖမ်းလိုက်တယ် ။

“ မင်း ငါ့လက်က မလွတ်ပါဘူးကွာ ၊

ပင်ပမ်း ခံမနေပါနဲ့ . .

ငါ့အချစ်ကို လက်ခံလိုက်စမ်းပါ ၊

မင်း ပျော်ရစေမယ် . . ”

မေက ဒေးဗစ်ရဲ့ လက်က ရုန်းကန်ရင်းနောက်

ပြန်ဆုတ်တယ်။

ဝရံတာ လက်ရန်းနဲ့ သူမက ကျောမှီ လျက်သား။

သူတို့နှစ်ယောက် ဝရံတာ လက်ရမ်းမှာ ရုန်း

ရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ကုန်တယ်။

လက်ရမ်းက ခါးတစ်ဝက်ဘဲရှိတယ် ။

တွန်းလား ထိုးလားလုပ်ရင်း မေ့ကိုယ်က ဝရံ

တာပေါ်လန်ကျနေပြီ။

သူမအားကုန်သုံးပြီး ဒေးဗစ်ကို ဆောင်တွန်းဖို့

ကြိုးစားတယ်။

ဒေးဗစ်က မေ့ကို သူ့ကိုယ်ကြီးနဲ့ ဖိကပ်ဖို့ကြံတယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ မမျှော်လင့်တဲ့အဖြစ်က ဖြစ်သွားတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်လုံးလက်ရန်းကတစ်ဆင့် အရှိန်

လွန်ပြီးပြုတ်ကျသွားတယ် . .

“ အား . . ”

x x x x x

သူတို့ သေပြီလား ..

အပိုင်း (၁၆)

သေမင်းမှ လွတ်မြောက်သူ ..

သူမရဲ့ ကိုယ်ကြီး တစ်စုံတစ်ခုပေါ် ကျသွားပြီး
တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစိတ်နဲ့ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိတယ်။

ဒေးဗစ်ရဲ့ မျက်နှာကြီး . .

သူမ ... ဒေးဗစ်ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာမှောက်လျက်သား ..

သူမ . . ထိတ်လန့်သွားပြီး ကမန်းကတန်းထလိုက်
တယ်။

ဒေးဗစ်တစ်ယောက် ကျောနဲ့ရင် ထုတ်ချင်းပေါက်
ပုလင်းကွဲစိုက်ပြီး သေဆုံးနေပြီ . .

ဒေးဗစ်သေပြီ . . ။

အဖြစ်အပျက်တွေက မယုံနိုင်လောက်အောင်

မြန်ဆန်လွန်းတယ်။

“ အား ” ကနဲ

အော်သံနဲ့ သူမကိုယ်ကြီး လေဟာနယ်ထဲရောက်

သလို ခံစားလိုက်ရတယ်။

“ ဒုန်း . . ဘုန်း ”

“ အင့် . . ”

ဒေးဗစ်ရဲ့ ပြူးကြောင်နေတဲ့ မျက်လုံး အစုံက

သူမကို စိုက်ကြည့်နေသလို ခံစားရတယ်။

ဟော့ဒီရဲတိုက်ကြီးမှာ လူသေအလောင်း ငါးလောင်း

ရှိတယ်။

သူမသာ သက်ရှိလူသား . . .

သူမ . . အကြီးအကျယ် သွေးပျက်ပြီး ခူးထောက်

ငိုချလိုက်တယ်။

“ ဂျိမ်း ကနဲ

အသံကြောင့် သူမ ... ငိုကြွေးနေရင်း ခေါင်းမော

ကြည့်မိတယ်။

သူတို့ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့တဲ့ သံတံခါးကြီး ..

ခုတော့ အလိုအလျောက် ပွင့်သွားပြီ။

သူမ . . သေမင်းရဲတိုက်ထဲက ထွက်ခွင့်ရပြီ . .

သူမ . . လွတ်မြောက်ပြီ . .

သူမ . . သံတံခါးကြီးရှိရာ တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်

ခဲ့တယ် . . ။

ကြီးမားတဲ့ အိတ်ကြီးတစ်လုံး . .

တံခါးကြီးရဲ့ အပြင်မှာချထားတယ် ။

ဒါဟာ ငွေသား သိန်းတစ်ထောင် . .

လူငါးယောက်ရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီးရတဲ့

သိန်းတစ်ထောင် . .

သူမ တံခါးဝရဲ့ အပြင်ကို ရောက်ပြီ . . ။

တံခါးကြီးက “ ဂျိမ်း ” ကနဲ ပြန်ပိတ်သွားတယ်။

ငွေအိတ်ကြီးက သူမ နံဘေးမှာ . .

ငွေအိတ်ပိုက်ပြီး အိမ်ပြန်ရတော့မယ် . .

ဆိုးရွားတဲ့ ကြမ္မာဆိုးတွေ ပြီးဆုံးသွားပြီ . .

သူမ . . ငွေထုတ်နဲ့အတူ လွတ်မြောက်ပြီ . .

သူမ . . မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်တယ်။

ရှေ့မှာ သံတံခါး တစ်ချပ်ရှိသေးတယ်။

သူမဟာ အိတ်ကြီးကို ဒရွတ်ဆွဲရင်း တံခါးရှိရာ

လျှောက်သွားတယ် . . ။

ဒါဟာ သေမင်းရဲတိုက်ရဲ့ နောက်ဆုံးတံခါး . .

တံခါးဖွင့်ရင် သူမ လွတ်မြောက်တော့မယ် ။

တံခါးဝ ခြေစုံရပ်မိတော့ တံခါးကြီးကဖြည်းဖြည်းချင်း

ဖွင့်သွားတယ် ။

စူးရှတဲ့ အလင်းရောင်တန်းကြီး

သူမ မျက်လုံးစုံ မှိတ်မိတယ် ။

တံခါးကြီးရဲ့ “ ဂျိမ်း ” ...

ကနဲ ပြန်ပိတ်သံကို ကြားနေရတယ်။

သူမ မျက်လုံးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖွင့်ကြည့်လိုက်

တယ် ။

သူမ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်သွားမိတယ် ။

ခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခု . . .

သူမ ခန်းမကျယ်ကြီးထဲရောက်နေတာ . .

ပြီးတော့ . .

မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့တဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့လူငါး

ယောက် . .

သူမကို စူးစိုက်ကြည့်နေကြတယ်။

သူတို့ဘေးမှာ အိတ်ကြီးကိုယ်စီနဲ့။

“ရှင် . . ရှင်တို့ ဘယ်သူတွေလဲ . . ”

“ငါတို့အားလုံး သေမင်းရဲတိုက်ထဲက၊

သိန်းတစ်ထောင်ရဲ့တဲ့ လူတွေဘဲ ၊

ဒီနေရာဟာ ... မရဏရဲတိုက်ကြီးရဲ့

ဒုတိယ စာမျက်နှာဘဲ၊

ဒုတိယမြောက် သေမင်းရဲတိုက်ပေါ့၊

နေ . . ည မရှိဘူး၊

အချိန်နာရီ မရှိဘူး၊

ငါတို့မှာ သိန်းတစ်ထောင် ..

ကိုယ်စီရှိတယ် ၊ ဒါပေမယ့်

ပျော်ရွှင်မှု မရှိဘူး ၊ မိသားစု မရှိဘူး ၊

ဒုတိယမြောက် သေမင်းရဲတိုက်က

ပြန်ထွက်နိုင်ဖို့ ငွေထုပ်ကို

ဖင်ခုထိုင်ပြီး စောင့်နေရတယ် ၊

ငါတို့ဟာ ငွေထုပ်ပိုက်ထားရပေမယ့် ၊

လမ်းပျောက်နေတဲ့ လူသားတွေဘဲ ”

ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကြောင့် သူမ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး

BURMESE
CLASSIC
.COM

အရပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားတယ်။

သူမ နားထဲမှာ ပဲ့တင်ထပ်နေတဲ့ အသံတစ်ခု . .

... ဒုတိယမြောက် သေမင်းရဲတိုက် ...

BURMESE
CLASSIC
.COM

bb မရုဏ္ဏာရွက် ချ

မအိုစာ

မအိုစာချစ်တဲ့ ပရိသတ်ကြီးအတွက်

အထူးကဏ္ဍ..

စာဖတ်သူဝါသနာရှင်များအတွက်

Ma O'Sar ကဗျာကဏ္ဍစီစဉ်ထားပါတယ်။

မအိုစာရဲ့ပရိသတ်တွေ ကဗျာအမျိုးအစားမရွေး

ရေးသားပေးပို့နိုင်ပါတယ်။

ပေးပို့သူပရိသတ်နဲ့ မအိုစာ .. ခံစားချက်တူတဲ့ကဗျာများ

ကိုစာအုပ်ရှေ့ပိုင်းမှာ လစဉ်ဖော်ပြပေးသွားမှာပါ ..

ကဗျာပေးပို့သူများအနေနဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေးကဗျာဖြစ်

ကြောင်းဝန်ခံချက်ရယ် ..

နေရပ်လိပ်စာ အပြည့်အစုံရယ် ..

ပတ်စပို့အရွယ် ဓါတ်ပုံတစ်ပုံနဲ့အတူ

ကဗျာစာမူကို ပူးတွဲပေးပို့နိုင်ပါတယ်။

